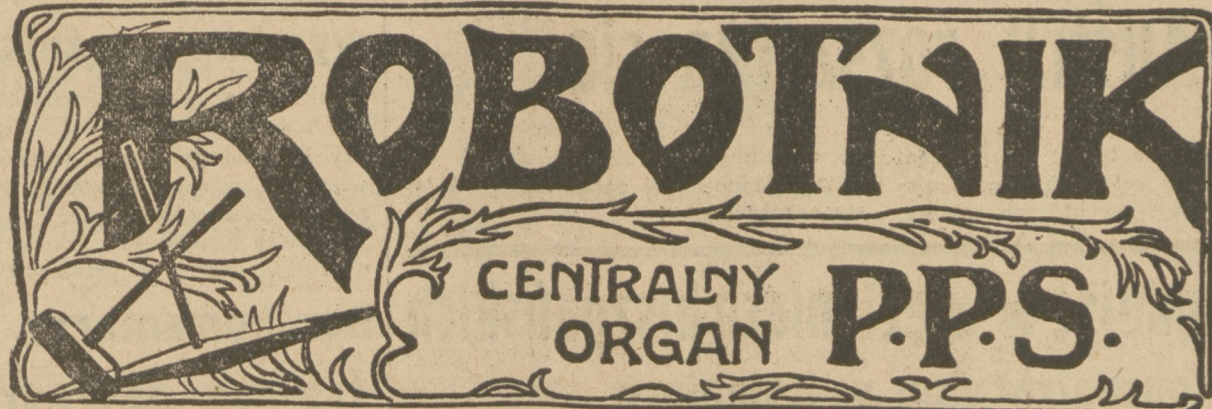

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól do 3-ej po południu.
Za swobodę rękopisów Redakcja nie odpowiada.
ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 2.20-13
ADMINISTRACJA — 5-13-80
DRUKARNIA — 2.76-43

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

„Myśli w obcęgach”

„Myśli w obcęgach” nazwał kiedyś ideolog konserwatywny polskiego, pos. St. Mackiewicz, stan kulturowy Z. S. S. R.

Istotnie! Komunizm, usiłując rozwiązać problemy gospodarki planowej, nie umiał rozwiązać zagadnienia wolności człowieka w ramach gospodarki planowej, w ramach tworzącego się nowego ustroju. Ten punkt jest punktem najsłabszym doświadczenia sowieckiego; w nim właśnie rozeszły się najbardziej drogi ruchu socjalistycznego i ruchu komunistycznego.

Ale jeżeli myśli młodych pokoleń sowieckich są „myślimi w obcęgach”, to jakże nazwać położenie społeczeństw, znajdujących się pod dyktandem faszyzmu „integralnego”, tego, który osiągnął pełny swój rozwój?

W Z.S.S.R. dzieła Puszkina, Lermontowa, Tołstoja, Michajłowskiego wychodzą raz poraz w dziesiątkach nowych wydań i wędrują — dosłownie — „pod strzechy”. W Niemczech Hitlera książki Heine’go, Hegla, Marksa, Manna, ba, gdzieś tam Schillera spłonęły uroczyście na stosach; modlitewniki kościelne podlegają surowej cenzurze; „Nowy Testament” lada miesiąc będzie zakazany, jako „produkt ducha żydowskiego”. Tu myśli ludzkiej nie ujmowano w obcęgach; wdeptano ją prosto w ziemię wraz z popiołem spalonych kartek, by ślad wszelki po niej zagał.

Prąd faszystowski jest, jak każdy wielki prąd dziejowy. W pewnych krajach gna niby rwącą rzeką, porywa i niszczy wszystko, co spotka na swym szlaku. Gdzieś indziej rozlewa się, jak martwe wody, wysysa i wchłania powoli, pokrywa zielenią i wysiłek ludzki mułem i błotem; gdzieś indziej jeszcze płynnie narazie niby strumyk pozornie prawie niewinny, ale kryjący w sobie wszelkie dramaty przyzwoitości.

Dlatego między wolnością myśli i wolnością słowa a prądem faszystowskim w jakiegokolwiek postaci, choćby stosunkowo skromnej, istnieje od początku sprzeczność zasadnicza.

Parę dziesiątków lat temu, u schyłku XIX stulecia, ówczesny premier francuski Leon Bourgeois odpowiadał na interpelację prawnicy w sprawie „swawoli prasowej”, podówczas we Francji naprawdę... rozbrzykaną. Bourgeois powiedział kilka zdań, godnych zapamiętania:

„Pamięćcie jeszcze panowie praktykę Trzeciego Cesarstwa. Konfiskaty przypominają również pochyla. Zaczyna się od „zajęcia” jakiejś okrutnej obelgi, jakiegoś jawnego, krzywdzącego czyjaś część zarzutu. Później powstaje zcentralizowany aparat biurokratyczny cenzury. Zaczyna żyć własnym życiem. Coraz to wyższe instancje wkraczają w każdą dziedzinę pracy dziennikarskiej. Wolność słowa pisanego w tym kraju staje się zależna od chwilowego wrazenia, od chwilowego nastroju, często od kaprysu takiej czy innej osobistości politycznej. Powstaje ta strona sprawy, którą Wiktor Hugo określił, jako HUMORYSTYKĘ CENZURY. I wreszcie powstaje w społeczeństwie stan psychiczny, szkodliwy dla autorytetu Państwa, zabójczy dla po-

wagi Rządu: W ZŁOŚLIWOŚĆ KONFISKAT WIERZĄ WSZYSCY, W ICH CELOWOŚĆ NIE WIERZY NIKT”.

Tak mówił z trybuny parlamentarnej mąż stanu Francji, daleki od przesady, spokojny, rozważny, nie znający uniesień. Jak to źle, że biurokracja powojenna nie lubi nadużywać sztuki czytania, zwłaszcza w dziedzi-

nie „pani wszelkich nauk” — Historji!

„Myśli w obcęgach?” To jest ten odcinek frontu, na którym toczy się bój z faszyzmem o jutro kultury. A konfiskaty? „W ich złośliwość wierzą wszyscy, w ich celowość nie wierzy nikt”.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Bochnia i Wieliczka

W ciągu dnia wczorajszego odbywały się w dalszym ciągu w Mon. Solnym pertraktacje z delegatami Centralnego Związku Górników w sprawie konfliktu w szalich.

Aresztowany przed dwoma dniami w Wieliczce tow. Jagła został wczoraj zwolniony z więzienia sądowego. Natomiast pozostają nadal w więzieniu tow. Konopka i Czapor.

Sąd w Równem

PAT. donosi: Sąd grodzki w Równem skazał Cze-

slawa Nawrockiego, oskarżonego z art. 257 K. K. na 1½ roku więzienia. Po odczytaniu wyroku, skazany rzucił się szybko w kierunku zamkniętego podwójnego okna, wybił szyby i upadł z II piętra na bruk. Nawrocki wskutek ogólnego ciężkiego potłuczenia, nie odzyskawszy przytomności, zmarł.

Nasza własna wiadomość o tym wypadku uległa przed paroma dniami konfiskacie.

Walka o władzę w Japonii

Otwarcie Parlamentu. Generalny atak opozycji. Próba obalenia Rządu

Z Tokio donoszą: Cesarz Hirohito dokonał wczoraj uroczystego otwarcia nowej sesji parlamentu w obecności Rządu i korpusu dyplomatycznego.

Główna partja opozycji „Seyukaj” szykuje się do generalnego ataku na Rząd na obecnej nadzwyczajnej sesji parlamentu. Opozycja zarzuca Rządowi: nieudolność w przeprowadzaniu akcji po mocy ludności obszarów północnych, dotkniętych klęską głodu; wywołanie strajku urzędników administracyjnych w Mandzurji; nadmierne obciążenie podatkami handlu i przemysłu. We wszystkich tych kwestiach mają być wniesione

interpelacje. Atak opozycji ześrodkował się na osobach premiera Okady i ministra finansów Fudzii.

Partja „Seyukaj” w swej kampanji przeciwko zarządzeniom fiskalnym Rządu uzyskała poparcie partji „Minsejto”. Ponieważ zablokowanie tych dwóch partji postawiłoby Rząd w trudnej sytuacji, minister finansów Fudzii — jak już podaliśmy — podał się do dymisji i zastąpiony został przez b. przywódcę partji opozycyjnej, ministra Takahaszi. Mimo tych ustępstw na rzecz opozycji w kołach politycznych liczą się z możliwością poważnych powikłań na sesji parlamentu.

Stronnictwo „Seyukaj” na wczorajszym posiedzeniu wykluczyło z partji swego byłego przywódcę Takahaszi, który przyjął tekę finansów w gabinecie admirała Okady. Inni członkowie tego gabinetu, którzy należeli do partji „Seyukaj”, a mianowicie ministrowie Toka nami, Uszida i Maszida, zostali już uprzednio wykluczeni ze stronnictwa. Oba największa stronnictwa japońskie „Seyukaj” i „Minsejto” zawarły między sobą układ o współpracy, który ma podobno przedewszystkiem na celu obronę instytucji parlamentarnych i obojętnej obecnie konstytucji. (ATE.)

11.000.000 złotych

(PID.). Zakład Ubezpieczeń na Wypadek Choroby w związku z likwidacją zaległości dawnych Kas Chorych, przeprowadził obliczenia nieściągalnych składek należnych ubezpieczalciom od pracodawców. Według tych zestawień z powodu likwidacji przedsiębiorstw — upadłości i t. p. ubezpieczalnie straciły tytułem należności nieściągalnych około 11.000.000 złotych.

Marsz. Czang-Kaj-Szek

za porozumieniem z Japonją

Z Szanghaju donoszą: Marszałek Czang-Kaj-Czek udzielił wywiadu przed stawicielem prasy japońskiej, w którym oświadczył, że Chiny i Japonja są bratnimi narodami i że wzajemne stosunki powinny być oparte na sprawiedliwości i dobrej woli. Klucz sytuacji spoczywa w ręku Japonji, od której zależy rzeczywistnienie idei współpracy dwóch największych narodów azjatyckich. De-

klaracja Czang-Kaj-Czeka wywołała wielkie wrażenie w kołach politycznych. Marszałek Czang-Kaj-Czek, którego wpływy w Chinach wzrastają coraz bardziej, jest zwolennikiem porozumienia japońsko - chińskiego. Koła dobrze poinformowane twierdzą, że w najbliższym czasie należy oczekiwać nowych faktów, świadczących o zbliżeniu chińsko-japońskim. (ATE.)

„Sielanka” polsko-gdańska

W Gdańsku dokonali nieznani sprawcy w miejscowości Tiegenhoff napadu na dom polskiego inspektora celnego p. Deimera, obrzucając kamieniami szyby jego mieszkania. Żona nieobecnego p. Deimera pogasiła światła, lecz napastnicy, pomimo to w dalszym ciągu kontynuowali swe bombardowanie kamieniami.

Policja wdrożyła dochodzenia i zakończyła następnie ofierze napadu, że prawdopodobnie nie chodzi tu o napad na niego (?), lecz na zamieszkałego w tymże domu komunistę. Nadmienić należy, że p. Delmer wielokrotnie otrzymywał ze strony Niemców pogróżki.

Konsolidacja i reorganizacja Chin

Projekt ustroju państwa „Złotego Smoka”

Z Szanghaju donoszą, że 10 grudnia zbiera się centralny komitet wykonawczy „Kuomintangu”, na którym zapadną doniosłe decyzje w sprawie konsolidacji i reorganizacji wewnętrznej Chin. W związku z tem, marszałkowie Czang-Kaj-Czek i Wang-Czin-Waj wydali proklamację, w której po stwierdzeniu na wstępie, iż jedność narodu chińskiego i pokój wewnętrzny są zasadniczym wa-

runkiem narodowego i gospodarczego odrodzenia Chin, zapowiadają szereg reform.

Istnieje też projekt, by w okęgach szczególnie zagrożonych przez napady bandyckie, tworzyć specjalne oddziały milicji do walki z bandytyzmem. Siły wojskowe zostały być mają dla zabezpieczenia nienaruszalności terytorjum chińskiego. (ATE.)

Próba obalenia dyktatury w Peru

Rozwiązanie wszystkich partji politycznych

Według otrzymanych doniesień, próby rozpetania w Peru rewolucji celem obalenia obecnego Rządu zostały udaremnione przez wojska rządowe. Aresztowano zgórą 200 osób. Przyboczna straż Prezydenta zaskoczyła i rozpryszyła 300 osób, którzy starali się prz-

ciągnąć na swoją stronę żołnierzy garnizonu w Limie, celem obalenia dyktatury Benavidesa. Szereg prób rewolty na prowincji spełży również na niczem. Prezydent Benawides nakazał zamknąć biura propagandowych wszystkich stronnictw politycznych. (PAT.)

Komedja „niezależności”

Mandzurji

Z Tokio donoszą: Na mocy dekretu Rządu japońskiego, terytorjum państwa mandzurskiego z dn. 1 grudnia będzie podzielone na 10 prowincji, zamiast do tychczasowych czterech, mających tradycje historyczne, przyczem większość placówek administracyjnych zostanie obniżona przez urzędników japońskich. Wprowadzona również zostanie nowa

taryfa celna, faworyzująca towary pochodzenia japońskiego. (ATE.)

PODEJRZANE ZAINTERESOWANIE
Źródła sowieckie donoszą o utworzeniu w państwie mandzurskim specjalnego ministerjum do spraw Mongolji. Pierwszym kierownikiem tego resortu został na obecny gubernator prowincji Chingan Tsai-Wang. (PAT.)

ECHA ZAMACHU.

Dotychczasowe dochodzenia w sprawie zamachu na „cesarza” Mandżuków, wykazały, że zamachowcy należą do terrorystycznej organizacji nacjonalistów chińskich.

Po zakończeniu śledztwa, władze japońskie i mandzurskie zamierzają w sprawie zamachu dokonać demarche u Rządu chińskiego. (PAT.)

Co zawiera memorandum jugosłowiańskie?

Memorandum jugosłowiańskie, wręczone w sekretarjacie Ligi Narodów przez delegata Jugosławji Foticza, składa się ze wstępu, zajmującego 15 stron, oraz właściwego tekstu na 46 stronach maszynowego pisma. Memorandum uzupełnione jest licznymi fotografjami: m. in. monet przyszłego samodzielnego

państwa chorwackiego oraz Chorwatów w mundurach węgierskich, których szkolono w użyciu broni w obozie węgierskim w Janka Pusztla. Koła jugosłowiańskie twierdzą, że monety przyszłego państwa chorwackiego były wybite w mennicach węgierskich.

Bitwa na przedmieściach Chicago

Z codziennej kroniki kryminalnej Ameryki

Ulice jednego z przedmieść Chicago, były świadkami krwawej walki pomiędzy bandytami. Z samochodu, w którym, jak stwierdzono, znajdował się jeden z członków bandy Dillingera, znany pod nazwą „Dziecięca Twarz”, dano szereg strzałów. Trzech bandytów pod czas pościgu, jaki zorganizowała policja zostało zabitych. Wśród nich Nelson — „Dziecięca Twarz”. Dwóch agentów policji jest ciężko rannych. Samochód bandytów na przedmieściu

Chicago Evaston zderzył się z drugim samochodem, który poważnie uszkodził. Trzy osoby zostały ranne w zderzeniu. Samochód bandytów, który wszedł cało ze zderzenia, podążył dalej nie zatrzymując się.

Podczas pościgu policji został ciężko ranny Samuel Cowley, zastępca szefa policji. Cowley, przewieziony do szpitala, zmarł nie odzyskawszy przytomności. (PAT.)

101 i 481

Cyfry bardzo wymowne

Wczorajszy „Robotnik” uległ konfiskacie poraż 101 w roku bieżącym i poraż 481 od maja 1926 r.

Równolegle skonfiskowano „Naprzód”

i „Gazetę Robotniczą”.

Chodziło o korespondencję z kół b. legionistów Ziemi Kieleckiej.

Kronika ruchu socjalistycznego

Praca nielegalna w Austrii rozszerza się

W ostatnich czasach praca nielegalna socjalistów austriackich przybrała na rozmachu. Niemal pod okiem policji rozdaje się dziesiątki tysięcy ulotek socjalistycznych. W ciągu jednego tygodnia rozpowszechniono pół miliona odezw. Prasa socjalistyczna, ukazująca się co tydzień, rozchodzi się w Wiedniu w 110 tys. egzemplarzy. Mimo — prawdziwego czy urojonego — wykrycia drukarni Arbeiter-Zeitung bez przerwy dochodziła ręk swych czytelników.

W dniach od 7 do 12 listopada socjaliści urządzali liczne demonstracje celem uczczenia rewolucji i powstania republiki austriackiej. Zbierały się grupy robotników po kilkaset osób, rozwijały czerwone sztandary, śpiewały pieśni rewolucyjne. Policja zjawiała się zwykle „za późno”. Wiele policjantów robotnicy poturbowali. Na najwyższych gmachach i kominach zawieszano czerwone sztandary, które straż pożarna musiała zdejmować. Kilka gmachów rządowych zamalowano czerwoną farbą. — Na grobie Wiktora Adlera, choć strzeżonym przez policję, złożono wieńce z napisami: „Pamiętamy i wrócimy”.

Wiele kłopotu sprawiają władzom t. zw. demonstracje kanałowe, odbywające się nieprzerwanie we wszystkich częściach Wiednia. Robotnicy zbierają się w kanałach miejskich grupami po 30 — 40 osób, wystrzałem z rewolweru dają sygnał przechodniom, poczem chórem wykrzykują protesty i hasła rewolucyjne. Niedawno podczas przemówienia Schuschnigga na cześć ofiar wojny światowej rozleź się taki strzał, a zaraz po nim: „Precz z Schuschnigiem i Feyem! Czuwamy i Wiedeń odzyska wolność”.

Rząd aresztuje, rewiduje, neką i gło-

Skutki rządów „autoratywnych“

Prasa zagraniczna przyniosła w tych dniach szereg ciekawych informacji o pogłębiającej się konsekwentnie finansowej katastrofie Włoch.

BILANS HANDLOWY kształtuje się coraz bardziej niepomyślnie, a jego saldo ujemne wzrasta w tempie zastraszającym. W październiku b. r. saldo to wynosiło 180,9 milionów lirów, zaś za okres 10-ciu miesięcy b. r. ogółem — 2,009,1 milionów, czyli z górą DWA MILJARDY lirów!

Również do wysokości cyfr astronomicznych dług wewnętrzny Rządu faszystowskiego. Ostatnio — wobec deficytu budżetowego, wynoszącego również już ok. 2 miliardów lirów, p. Mussolini kazał emitować na tę sumę nowe „bony skarbowe”. Wskutek tego **DLUG WEWNĘTRZNY**, wynoszący ostatnio 103 MILJARDY LIRÓW (!), wzrośnie o dalsze dwa miljardy.

Oto są skutki niekontrolowanych rządów faszystowskich w dziedzinie finansowej. Oczywiście, nie twierdzimy, że to p. Mussolini jest sprawcą kryzysu, gnębiącego od pięciu lat cały świat kapitalistyczny. Ale faszizm włoski, jak i każdy inny „rząd autoritatywny”, jest właśnie tym czynnikiem, który skutki kryzysu w fatalny sposób wzmacnia i pogłębia. Tego faktu żadne parady i szopki militarystyczne nie zaciemnią. **Bd.**

We Włoszech przestępcy polityczni

korzystają z prawa azylu...

To nie żart, tylko opinia... włoskiego Sądu Apelacyjnego

W opublikowanej obecnie opinii turyńskiej Sąd Apelacyjny uzasadnia od-

I Budapeszt ma swojego Torglera

Do Paryża wrócił z Budapesztu znany adwokat francuski, Marceli Villard, który jeździł do stolicy Węgier z polecenia Międzynarodowego Zjednoczenia Prawników, celem interwenjowania w sprawie b. komisarza ludowego, Rakosi'ego. Więzień ten odsiedział już swój wyrok, który opiewał na 8 i pół roku. Dnia 24 kwietnia r. b. powinien był wyjść na wolność, lecz władze węgierskie przesłały go z więzienia w Szegedynie do więzienia śledczego w Budapeszcie pod pozorem, że przeciw Rakosi'emu toczy się nowe śledztwo. Gdyby nawet tak było, to po 7 miesiącach już mógł być akt oskarżenia gotów. Widocznie faszystowski Rząd węgierski nie chce zwolnić Rakosi'ego, czyniąc z niego węgierskiego Torglera.

dzi robotników, ale to nic nie pomaga. Właśnie podczas ostatnich rewizji policja znalazła spisy, z których wynika,

że w samym Wiedniu i okolicach do nowej zjednoczonej partii należy 83 tysiące robotników!

Niema miejsc w więzieniach hiszpańskich
Obozy koncentracyjne w Kolonjach

Hiszpańska Rada Ministrów rozpatrywała projekt stworzenia w kolonjach obozów koncentracyjnych i zakładów kar-

nych, które zapobiegłyby przepelnieniu więzień. (PAT.)

Okrucieństwa w Hiszpanji
ale czyje?

Pisaliśmy niedawno o bezmyślnych bajkach, rozpowszechnianych przez prasę burżuazyjną, jakoby rewolucjonści hiszpańscy popełnili okrucieństwa, wylupili oczy dzieciom gwardystów i t. p. Nawet uczciwsze gazety burżuazyjne musiały przyznać, że w tem wszystkim niema ani słowa prawdy. Nikt zresztą nie widział ofiar owych „okrucieństw”. Niedawno odwiedził Hiszpanję lord Listowel i b. posłanka socjalistyczna Ellen Wilkinson. Oboje, jak wiadomo — wydalono z Hiszpanji. Ale Listowel miał rozmowę z Lerroux, który oświadczył, że żadnych okrucieństw ze strony rewolucjonistów nie było.

Ellen Wilkinson zaś ogłosiła w „New Leader” wywiad, w którym pisze: „Kontr-rewolucyjny Rząd hiszpański ukrywa straszliwą tajemnicę. W Madrycie powiedziano mi: „Gdyby naród

hiszpański wiedział, co się dzieje w Asturji, to życie wojsk kolorowych (sprowadzonych z Marokka do walki z rewolucyjnymi górnikami) byłoby w niebezpieczeństwie. Oburzenie wzrasta w miarę jak nowiny napływają”.

Z drugiej strony nadchodzi wiadomość, że w górach Asturji ukrywają się jeszcze górnicy. Otóż komendant Oviada nazwiskiem Donal organizuje kolumny wojskowe po 200 osób, którym nakazuje zrywać mosty, prowadzące do szczytów górskich, by w ten sposób odciąć drogę powrotną górnikom i zagłodzić ich w górach. Górników schwytyanych nie bierze się do niewoli, lecz za bicia się na miejscu.

Oto prawdziwe okrucieństwa hiszpańskie. Okrucieństwa mściwego faszyzmu.

Przed faszystowskim sądem wojennym
Pierwszy dzień procesu towarzyszy łotewskich

Jak już podaliśmy, w Rydze w Sądzie wojskowym rozpoczął się proces czterech przywódców łotewskiej partii Socjalno - Demokratycznej. Marszałka Sejmu dr. Wacława Kalnina oraz posłów Brunona Kalnina, Celensa i Ulte. Pośród oskarżonych tylko Brunon Kalnina odpowiada z więzienia. Pozostali znajdują się na wolności za kaucją. Na ządanie ministra wojny proces ten odbywa się przy drzwiach zamkniętych. W motywach tego zarządzenia podano, że rozprawa publiczna mogłaby zaszkodzić interesom... państwa oraz pokojowi

i porządkowi publicznemu (a może raczej interesom dyktatury łotewskiej, Red.). Oskarżeni w myśl przysługującego im prawa, mogą zatrzymać na sali po 3 osoby. Na sali znajdują się więc żony oskarżonych i po dwóch ich przyjaciół politycznych. Do sprawy powołał no 73 świadków, m. in. wicepremiera Skujenieksa, byłego prezydenta państwa, Zemgala oraz kilku byłych ministrów i członków Sejmu. Marszałek Sejmu, dr. Wacław Kalnin nie zgłosił dla swej obrony żadnego świadka. Rozprawa potrwa około 3 dni. (PAT.)

Sprawa noty francuskiej
do Polski

Głosy i poglądy prasy francuskiej

Wszystkie dzienniki francuskie ogłaszają komunikat Polskiej Agencji Telegraficznej o ustosunkowaniu się Rządu polskiego do noty francuskiej w sprawie Paktu Wschodniego.

„Echo de Paris” sądzi, że pomimo ustępstw na rzecz polityki polskiej, jakie zawiera odpowiedź francuska, prawdopodobnie Polska nie przystąpi do paktu. Ustępstwa te polegają na wyzerpa-

niu wszelkich formuł ogólnych aż do chwili, gdy podwójna gra Warszawy i zła wola Berlina zmuszą Francję do poszukiwania bardziej ograniczonej kombinacji, która pozwoli na definitywne ustalenie stanowiska politycznego Związku Sowieckiego.

„La Liberté” stwierdza, iż aljans francusko - sowiecki został zaproponowany, ale dotychczas nie został przyjęty. Należy przypomnieć w jaki sposób doszło do aljansu między Francją a Rosją carską. Najpierw odbyły się układy dyplomatyczne, a właściwy aljans nastąpił dopiero w 3 lata później. Wówczas nie było jeszcze Niezależnej Polski.

Przechodząc do omówienia projektu Paktu Wschodniego dziennik stwierdza, iż Polska nie chce zgodzić się na ten pakt z względu na swe stosunki z Niemcami i Związkiem Sowieckim. Ponieważ Polska porozumiała się z Niemcami, nie chce więc wejść do systemów, które są wymierzone przeciwko Niemcom.

„Echo de Paris” w artykule Pertinaxa domaga się, jaknajszybszego podpisania Paktu Wschodniego, aby wzmocnić zapory przeciwko rewizjonizmowi.

Państwowa nagroda literacka

W przyszłym tygodniu rozpoczyna pracę jury Państwowej Nagrody Literackiej, która przyznana ma być jak za lat ubiegłych w ostatnim miesiącu roku. Nagroda wyniesie 10.000 złotych.

Inne nagrody państwowe, jak muzyka, plastyczna i t. p. przyznane będą w początkach roku 1935. (PID.)

Czas odnowić prenumeratę
na mies. grudzień

Polsko-sowiecka

wymiana więźniów

Jak donosi prasa zagraniczna, nastąpiło w tych dniach porozumienie pomiędzy Rządem polskim a władzami sowieckimi w sprawie wzajemnej wymiany więźniów politycznych.

Sowiety mają wydać Polsce szereg więźniów, którzy za przestępstwa poli-

tyczne od dłuższego czasu przebywają w więzieniach sowieckich. Są to przeważnie księża. Polska ma wydać Sowiетom szereg więźniów, skazanych za komunizm.

Wymiana więźniów ma nastąpić w Stolpcach w pierwszych dniach grudnia.

Bez komentarzy

Jak za dawnych, dobrych czasów...

Obowiązujące od r. 1932 przepisy postanawiają, iż założyciele, dyrektorzy i nauczyciele szkół prywatnych zabiegać muszą w starostwach o wydanie zaświadczeń o ich zachowaniu się pod względem moralności, oraz w stosunku do państwa.

W praktyce powstały „wątpliwości”, w jakiej formie starostowie odmawiać mogą udzielenia żądanego zaświadczenia. Min. Spraw Wewn. wyjaśniło obecnie, iż w przypadkach, gdy opinia

władzy wypadł ujemnie dla kandydata pod względem moralnym albo lojalności państwowej, należy odmawiać wydawania zaświadczenia. Odmowa taka winna być wydana na piśmie bez faktycznego uzasadnienia tej decyzji.

W odmowie należy zamieścić „ pouczenie”, iż petentowi służy prawo odwołania się do wojewody w ciągu 14 dni po doręczeniu decyzji. Odwołanie musi być wniesione za pośrednictwem starostwa. (Press).

Afera w zarządzie dóbr J. Potockiego
Adwokat Rosenberg nie będzie wydany władzom polskim

Władze polskie zwróciły się do Rządu francuskiego z prośbą o aresztowanie i wydanie sądom polskim adwokata Aleksandra Rosenberga, b. generalnego plenipotenta zarządu dóbr zmarłego przed kilku tygodniami Jakóba Potockiego, który cały swój majątek zapisał na cele społeczne.

Władze francuskie, czyniąc zadość ży-

czeniu polskich władz sądowych, aresztowały Rosenberga. Okazało się, że Rosenberg w międzyczasie uzyskał obywatelstwo francuskie, co uniemożliwia przekazanie go w ręce polskie.

Niemniej jednak na terenie Francji prowadzone jest dochodzenie przeciwko Rosenbergowi w związku z udziałem jego w aferze Stawickiego.

Endecy tęsknią za Berezą

Dziwni są ci endecy. Kiedy pewną ilość ONR-owców wsadzono do Berezki Kartuskiej, nie mieli odwagi wystąpić na łamach swych pism przeciw tego rodzaju metodom. Dopiero, gdy „Robotnik” wystąpił przeciw Berezie, endecy odważyli się na mniej lub więcej dokładne powtórzenie naszych artykułów.

Okazuje się wszakże, że endecy są jednak zwolennikami tego rodzaju metod „poprawiania” ludzi. Bo oto w „Nowinach Codziennych” z dnia 26 b. m. ukazał się artykuł, nawołujący do osadzenia w Berezie Kartuskiej... kombinatorów wysięgowych.

Rosja bolszewicka jest dla endeków synonimem piekła, ale nie wahają się oni

w tytule wymienionego artykułu napisać: „Uczmy się od Rosji Sowieckiej” i żądać utworzenia czegoś w rodzaju wysp Solowieckich.

Gwałcenie wolności człowieka i osadzanie czystokroć nawet niewinnych ludzi w obozach koncentracyjnych odpowiada mentalności endeków. Krzyż, gdy ich „sanacja” wsadza do Berezki (zresztą dopiero wtedy, gdy imai rozpoczną to za nich), ale gdyby sami znaleźli się w Rządzie, to napewno nie mieliby żadnych skrupułów przy tworzeniu Brzezińców czy Berez.

Wojewoda Kostek-Biernacki napewno byłby wtedy uważany za endeckiego męża opatrnościowego.

Polska dostarcza Niemcom 120.000 ton żyta

Polsko-niemiecka umowa kompensacyjna

W ubiegłą sobotę podpisana została pomiędzy Polską a Niemcami: umowa na dostawę 120.000 ton (2,4 miliona centnarów) żyta. Zapłać za to zboże ma nastąpić w drodze kompensacyjnej, t. j., że Polska otrzyma za zboże wyroby niemieckie.

Polska posiada w gdańskich śpichrzach 70 do 80 tysięcy ton żyta, których załadowanie ma już wkrótce się rozpocząć. Reszta zboża wysłana została z zapasów krajowych.

W kołach rolniczych liczą się ze zwykłą ceną żyta na rynku krajowym.

Wilk przedostał się do Polski

i poranił dwoje ludzi

Z spośród 4-ch wilków, które uciekły ze zwierzyńca w m. Freudental (W. Miasto Gdańsk) jeden przedostał się do Polski i pogryzł 7-letniego chłopca, oraz je-

go matkę. Oboje zostali opatrzeni w szpitalu. Wilk został zabity. Pozostałe trzy wilki zostały również schwyte i zabite. (PAT.)

Kto ukrywał zabójcę
Erzbergera i Rathenau'a

Węgierski dziennikarz, Władysław Fenez, przebywający obecnie w Czechosłowacji, zamieścił przed kilku dniami w piśmie „Delnicke Novosti” artykuł, demaskujący prawdziwe oblicze Goemboesa w związku z jego oświadczeniem, iż jest przeciwnikiem teroru politycznego.

Dziennikarz węgierski opowiada, że przed 12 laty dwaj zabójcy ministrów niemieckich: Rathenau'a i Erzbergera,

bawarczyca Schultze i Tieszen, schronili się na Węgrzech w willi Nagy Tebeny, będącej własnością samego generała Goemboesa.

Znaleźli oni schronienie u generała, który kategorycznie zaprzeczał, jakoby zabójcy znajdowali się u niego. Tymczasem Fenez twierdzi, że na własne oczy widział, w willi Goemboesa obu zabójców, poszukiwanych przez władze niemieckie.

Rozpaczliwe położenie
żeglugi niemieckiej

Ostatni numer niemieckiego pisma „Hansa”, będącego organem związku niemieckich towarzystw okrętowych, przynosi alarmujący artykuł o położeniu niemieckiego handlu morskiego i niemieckich przedsiębiorstw żeglugi morskiej.

O sytuacji w towarzystwach Hapag i Norddeutscher Lloyd świadczy, że przed kilkoma tygodniami podał się do dymi-

sji trzech dyrektorzy tych towarzystw, a obecnie znowu ustąpili trzech dyrektorów wspomnianych towarzystw, oraz p. Ouboussier, przewodniczący Hamburg - Amerika Linie. Dymisje te złożone zostały na znak protestu przeciw bezczynności Rządu Rzeszy, do którego wielkie przedsiębiorstwa zwracały się z prośbą o pomoc.

Na polowie drogi między kapitalizmem a socjalizmem

Wobec książeczki p. Tytusa Filipowicza „Czy Polsce jest potrzebna gospodarka planowa”. Warszawa, Gebethner i Wolf 1935.

II.

Wracamy jednak do kryzysu. P. T. Filipowicz ostro rozprawia się z założeniami polityki gospodarczej „sanacji” wobec kryzysu. Założenie owo — to wiara w przemianę (automatyczne) kryzysu, stąd „teoria” przetrwania, drogą utrzymania równowagi budżetu i stabilizacji złotego. W tym kierunku zmierzają: oszczędności budżetowe, obciążenie kredytów, a dalej — koncepcja zrównania cen i wspierania eksportu. Autor potwierdza to, co niejednokrotnie twierdziła krytyka socjalistyczna: stabilizacja walutowa jest w znacznej mierze złudna. Przecież zapasy złota w Polsce (w dłuższym odcinku czasu) zmalały, przecież — na wewnątrz — trzeba było wprowadzić „pomocniczą walutę” w postaci bonów inwestycyjnych. Co do równowagi budżetowej — to nie została ona osiągnięta. Zrównanie cen (obniżka przemysłowych, wzrost rolniczych) i uzdrowienie wywozu nie zostały osiągnięte, czego przejawem jest m. in. premijowanie importu rolniczego w kierunku wzmocnienia braków rolnictwa (wywóz zbóż, którymi karmi Danja i Holandia nierogaciznę, stwarzając konkurencję polskiemu bekoniarstwu; równoczesny niedorowóz takich działów jak produkcja olei, skór futrzanych i t. p.).

Od tej krytyki — przejdźmy do pozytywnej części wywodów p. Filipowicza. P. Filipowicz wylicza następujące postulaty:

- 1) racjonalizacja produkcji i zwłaszcza eksportu, usunięcie wywozu dumpingowego, sprzedaż zagranicę towaru po rynkowej cenie i wytworzonego przez robotnika należycie płatnego i mającego właściwe warunki pracy;
 - 2) zwiększenie zdolności konsumpcyjnej mas ludowych, wobec niemożności oparcia rozwoju gospodarki na wywozie; wzrost eksportu wymaga zapewnienia wwozu krajom zagranicznym — większy wwóz wymaga zwiększenia możliwości nabywczej w kraju;
 - 3) wielki plan robót publicznych, oparty na kredycie w postaci średnioterminowych bonów oprocentowanych;
 - 4) ustalenie cen w rolnictwie przez zorganizowanie handlu zbożem i naprawę wywozu rolniczego, intensywne oddłużenie, racjonalizacja produkcji rolniczej;
 - 5) stworzenie biura asekuracyjno-rozdzielczego, któreby wpływało na inwestycje, na rozwój przemysłu — spolszczenie przedsiębiorstw cudzoziemskich;
 - 6) przebudowa mieszkaniowa — propaganda na jej rzecz i zwiększenie kredytów na budownictwo;
 - 7) centrala handlu zagranicznego, współdziałająca z eksporterami prywatnymi.
- Jeśli teraz porównamy ten program z wyluszczonej tezy gospodarki planowej, jasno stanie przed nami chwytliwość i chaotyczność koncepcji Filipowicza.
- Zamiast stworzenia naczelnego ośrodka kierownictwa gospodarczego, mamy lichy surogat jakiegoś urzędu gospodarki planowej w postaci „biura asekuracyjno-rozdzielczego”, którego plany inwestycyjne miałyby minimalny wpływ na życie gospodarstwa, pozostawione nadal w ręku prywatnych przedsiębiorców. P. Filipowicz jest tak chwiejny i tak dalece chronić chce interesy prywatnych kapitalistów, że w planie nabycia własności cudzoziemskiej przewiduje, iż Bank Gosp. Kraj., czy inna instytucja, przejmując akcje cudzoziemskich przedsiębiorstw winna... „częściowo sfinansować grupy polskie”.

Poprzez ten „plan gospodarczy” przeciwactwa chciwe spony „rodziwego” kapitału, z jego nieustanną żądzą kredytów”, gwarancji, subsydjów i t. p. Tak samo pieczołowicie p. Filipowicz ochrania „naszych kochanych eksporterów”, których samo wymienienie z nazwiska starczy za szczegółową a dosadną charakterystykę. Zapewnia im kredyt specjalnego banku, dodaje im „nasz „wnięziony”, mający się tak do sowiec-

kiego, jak plan p. Filipowicza do socjalizmu.

Nawet tak palącą kwestję mieszkaniową chciałby rozstrzygnąć bez zmian zasadniczych, bez zwalczania pasorzytów w postaci kamieniczników.

W rolnictwie — problem przebudowy rolnej raczej zρέcznie omija. Głód ziemi nie jest — według niego — największym niedomaganiem. Zostawia większą własność i t. p.

Wszystko, co jest u p. Filipowicza słusznego, są to sprawy, zaczerpnięte z socjalistycznego programu, w którym figurują, jako postulaty ważne, lecz wtórne, wypływające z tego podstawowych. A więc wzrost spożycia ludowego, przebudowa handlu zagranicznego, planowe zwiększenie zatrudnienia. Są to postulaty ściśle związane z zasadami gospodarki planowej — z objęciem kierownictwa gospodarczego przez państwo i zniesienie wyzysku.

Obok tych słusznym punktem p. Filipowicz wychwala faszystowskie obozy pracy, czym stwierdza, że natchnienie swe czerpie w tym wypadku z Berlina.

Zadne wyrzekanie na biurokrację

gospodarki planowej „od góry” nie zakryje faktu, że p. T. Filipowicz, skonstruowany słuszenie załamaniem się podstaw kapitalizmu, nagle przestraszył się i pragnąłby popasać dłużej na rozstajnych drogach.

Niechże tam pozostanie, jeśli taką wola. Proletariat jednak nie może krążyć po wertepach. Musi wybrać swą drogę...

Pięknie mówi p. Filipowicz, cytując Konstytucję, będącą tak w niełasce u jego obozu, a głoszącą, że... praca jest podstawą potęgi Rzeczypospolitej:

„...zdolność do pracy nie może być nadal marnowana tak, jak jest dziś, w postaci setek tysięcy bezrobotnych, żądnych roboty, a nie mogących jej znaleźć. Zadaniem państwa jest zorganizowanie ich pracy. Inaczej — niszczyć będzie podstawa potęgi Rzeczypospolitej”.

Tak jest! Ale „zorganizowanie pracy...” — to zniesienie kapitalistycznej anarchii i wyzysku. Wtedy dopiero Rzeczypospolita Polska oprze się na niezniszczalnej potędze i będzie Rzeczypospolitą Wyzwoloną Pracy.

LUDWIK WINTEROK

Rokowania polsko-angielskie w sprawie węgla

Od dłuższego już czasu trwają doniosłe rokowania polsko - angielskie w sprawie wzajemnego uregulowania eksportu węgla.

Umowa ma określić ogólną cyfrę wywozu obu krajów na rynki obce; ceny polskiego węgla mają być ustanowione wspólnie z Anglikami w stosunku do cen angielskiego węgla; strony zobowiązują się nie zawierać umowy bez porozumienia wzajemnego i nie zawrzeć żadnej umowy, któraby sprzeciwiała się duchowi umowy polsko - angielskiej.

Jak donosi „Daily Herald” firmy węglowe z południowej Walii przeciwstawią się umowie, która była już na ukończeniu. Twierdzą one, że dzięki umowie, Polska uzyska wielki odsetek rynków, gdzie będzie mogła robić korzystne interesy, a ponadto odzyska inne rynki, na których traciła z powodu sprzedawania węgla po cenach niekoniomicznych.

Przedsiębiorcy południowej Walii zwalczają projekt umowy mimo że 3-ch przedstawicieli tych firm brało udział w delegacji angielskiej, która odwiedziła Polskę przed rokowaniami.

Wobec tej opozycji, umowa polsko - angielska opóźni się i niewiadomo jak ostatecznie będzie wyglądała.

Za dwa tygodnie firmy południowej Walii mają wystąpić na konferencji polsko - angielskiej z propozycjami zmian.

Dodać warto, że według informacji „Daily Herald” sześć wielkich firm południowej Walii tworzy w tajemnicy koncern z kapitałem 28 milionów funtów. Gdyby do tego koncernu doszły, to stworzyłyby najpotężniejszą konkurencję mniejszym firmom, które niewątpliwie upadłyby.

Kto wie, czy opozycja przeciw umowie polsko - angielskiej nie wychodzi od tego, tworzącego się koncernu.

Czarna karta w dziejach Otwocka

Burmistrz - aferzysta

Słedztwo w sprawie b. burmistrza Otwocka, Górzyńskiego, postępuje naprzód i ujawnia coraz więcej nowych, skandalicznych szczegółów.

Przy sprawdzaniu ksiąg hipotecznych nieruchomości Górzyńskiego w Otwocku, okazało się, że na wili jego, noszącej nazwę „Halusinek”, ciąży suma 100 tys. zł., zapisana na imię jego drugiej żony. Ponadto stwierdzono, że w akcie intercyzy widnieje oświadczenie żony Górzyńskiego, która mężowi miała wnieść w posagu meble, futra, biżuterję wartości 181 tys. zł.

Nie ulega wątpliwości, że akty te były fikcyjne, gdyż żona Górzyńskiego przed zamążpójściem była fortancerką w jednym z kabaretów warszawskich.

Ciekawym też szczegółem jest, że Michał Górzyński, który figuruje w księgach stałej ludności jako syn Piotra i Pauliny z Kabasów Górzyńskiej, przy sporządzaniu aktów ślubnych podał się

za syna Anny Górzyńskiej vel Nutkiewicz.

Słowem i tutaj jest coś nie w porządku i z nieznaną przyczyną chciał on coś utaić.

W przeszłości Górzyńskiego ciemnym punktem była jego „działalność” już pod czas wojny. W tajemniczy sposób doszedł on do posiadania większej gotówki, którą zaczął obracać jako „handlowiec”. Handlował koniami. Dopiero w 1918 r. został pisarzem gminnym, aby już w 1923 r. zdobyć odpowiedzialne stanowisko burmistrza.

Dalej mozolnie śledztwo stwierdziło, że Górzyński zaciągnął przed kilku miesiącami pożyczkę w Górnośląskim Banku Komunalnym, w wysokości pół miliona złotych. Pożyczka ta udzielona została na cele inwestycyjne uzdrowiska.

Niewiadomo co się stało z temi pieniędzmi, zwłaszcza, że dotąd nie natrafiono na ślad księgowania tej sumy, chociażby, jako pożyczki.

Sądy muszą wstrzymać eksmisje z mieszkań jedno i dwuizbowych

Wiceminister sprawiedliwości p. Sieczkowski, oznajmił onegdaj przedstawicielom zrzeszeń lokatorskich, iż w najbliższych dniach wydany zostanie okólnik do sądów grodzkich, nakazujący wstrzymanie eksmisji w stosunku do osób, które nie płacą komornego i które zajmują jedno lub dwupokojowe mieszkania.

Wydanie takiego okólnika jest naka-

zem chwili, gdyż sądy grodzkie żądają niejednokrotnie od osób, którym grozi eksmisja, przedstawienia szeregu dowodów, których zebranie uniemożliwia zwyczaj załatwienie sprawy we właściwym terminie, co często wywołuje katastrofalną sytuację dla najbardziej potrzebujących się w labiryncie przepisów prawnych.

Przegląd prasy

MŁODZIEŻ

W „Czasie” toczy się dyskusja na temat tego, który kierunek ideowy zwycięży na terenie młodzieży.

Dotychczas ukazały się dwa artykuły. Oba wróżą „Legionowi Młodych” rychły zgon. Część „Legionu” się radykalizuje i odejduje od obozu rządzącego, część, jako trzymająca się tylko posadami, pozbawiona wszelkiej ideologii, straci też wszelkie znaczenie.

W tem oba artykuły są zgodne, ale dalej zarysowuje się różnica zdań. Pierwszy dowodzi, że na terenie akademickim znaczenie i przyszłość ma jedynie nacjonalistyczna „Młodzież Narodowa” i radzi ją zjednać dla obozu „Piłsudczyków”. Autor twierdzi, że istotnych różnic ideowych między „sanacją” a nacjonalistyczną młodzieżą niema. Młodzieży tej spory przeszłości nie obchodzą, a psychicznie odpowiada jej najbardziej metoda polityczna grupy „pułkowników”.

Innego zdania jest autor drugiego artykułu p. t. „Kto zwycięży?”. Twierdzi on, że „Młodzież Narodowa” zdobywa sobie popularność tylko chwilowo i to wśród młodszych roczników. Prymityw endecki nie trafia do przekonania ludziom bardziej dojrzałym. Autor drugiego artykułu łodzi się, że największą przyszłość, jeśli chodzi o wpływ na młode pokolenie akademickie będzie miała „Młodzież Mocarstwowa”. Oczywiście, jest to pobożne życzenie, „Młodzież Mocarstwowa” jest organizacją konserwatywną o tendencjach miejscami monarchistycznych. Tymczasem nastroje wśród młodzieży coraz bardziej się radykalizują. Najlepszym tego dowodem są fermenty w „Legionie Młodych” i wzrost wpływów socjalistycznych na terenie młodzieży. Młodzież endecka się rozbiła na kilka grup, młodzież „sanacyjna” zżera się w wewnętrznych walkach. Jedynie młodzież socjalistyczna zachowała spójność i z dniem każdym wzrasta w siły.

„Czas” nie ma więc przed sobą, jeśli chodzi o młodzież, jasnych perspektyw. Z dwójga jednak ziego, to już radzimy raczej budować na skaptowaniu dla „sanacji” młodzieży endeckiej — niż na „Młodzieży Mocarstwowej”.

A skoro już piszemy o artykule „Czasu” na temat „Młodzieży Mocarstwowej” — to nie od rzeczy będzie zaznaczyć ustęp, który charakteryzuje, jak

różne kierunki ideowe „sanacji” uważają się za najlepszych komentatorów ideologii Marszałka Piłsudskiego”. Czytamy oto w „Czasie” takie rewelacje:

Życie i czyny Marszałka Piłsudskiego wskazują, że kierował się zawsze pobudkami ideologicznymi, irracjonalnymi. — Natomiast Legion Młodych czy Młodzież Demokratyczna, są ruchem opartym nawskroś na światopoglądzie materialnym. Z dzisiejszych ugrupowań młodzieży wydają się być najbliższymi ideologicznie Piłsudczyków, Kola Młodzieży Mocarstwowej i Myśl Mocarstwowa. Mocarstwowcy jak ich zwykle nazywają, liczebnie niezbyt silni — wysokim poziomem intelektualnym przewyższają wszystkie inne organizacje.

Więc jeśli obecnie możnaby mówić o tem, kto będzie kontynuatorem Myśli Politycznej Obozu Legionowego — to wydaje się, że najprawdopodobniej będzie nim Młodzież Mocarstwowa. Oby tylko z energią dalej pracowała, a wówczas przyszłość będzie do niej należeć, jako prawdziwej i rzetelnej spadkobierczyni Wielkiego Czynu Wodza Legionów.

Zachowawczy, konserwatyści, monarchiści, symkowie ideowi „stańczyków” i wileńskich „zubrów”, paniczykowie z dworów i fabrykanckich pałaców, zrzeszeni w „Młodzieży Mocarstwowej” mają być kontynuatorami, według „Czasu” — obozu legionowego!

Być może a nawet pewnie tak będzie, ale... Obozu „Legionowego” z 1934 a nie Obozu Legionowego 1914 r. A są to dwie całkiem różne rzeczy.

USTAWA ODDŁUŻENIOWA.

Konserwatyści ze „Słowa” bardzo się gniewają na tę mizernutką, niewielką, a właściwie pozorną tylko korzyść przynoszącą chłopom ustawę oddłużeniową. Panowie ziemianie chcieliby zrobić jeszcze lepszy, niż mogą interes, ale niewątpliwie dużo mają słuszności, gdy piszą o ustawowej twórczości „sanacyjnej”.

Wydaje mi się, że ustawa cała, skomplikowana biurokratycznie i niezwykłe kamulistycznie przez komplet zainteresowanych ministerstw stała się istotnie, dzięki ciągłym poprawkom, nadbudówkom, przebudówkom — całością, w której autorowie się zgubili. S-ek.

Echa nadużyć w Warszawskim Tow. Ubezpieczeń

P. Einhorn naradza się z adwokatami

Vice-prezes Warsz. Tow. Ubezpieczeń, p. Einhorn, uprawia osobliwą politykę. Kiedy ukazały się pierwsze rewelacje o gospodarce w W. T. U., p. Einhorn zamieścił w prasie codziennej płatne komunikaty, oznajmiające, że stawiane mu zarzuty są nieprawdziwe, i że autora tych rewelacji, p. Wieniawskiego, wzywa przed sąd obywatelski. P. Wieniawski oświadczył, że na sąd obywatelski nie godzi się.

Byliśmy jednym pismem, które pierwsze stwierdziło, że w sprawie Warsz. Tow. Ubezp. winie zabrać głos Państw. Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

P. Einhorn, chcąc salwować swoją pozycję, ogłosił znów przy pomocy płatnych komunikatów, że wystąpił do Państw. Urz. Kontroli Ubezp. z prośbą o zbada-

nie zarzutów. Istotnie Państw. Urząd Kontroli Ubezpieczeń mianował p. Szymańskiego komisarem sześciu towarzystw ubezpieczeniowych, wchodzących w skład koncernu ubezpieczeniowego Einhorna. Niewątpliwie p. Szymański wyjaśni szereg spraw i machinacji, odbywających się na terenie koncernu ubezpieczeniowego.

Faktem jest, iż mianowanie komisara w W. T. U. wywołać może duży wstrząs w tem Towarzystwie. Aby uchronić przed ewentualnymi stratami, do Warszawy przybyli już przedstawiciele zagranicznych kapitałów, którzy czynią wysiłki, zmierzające do zatuszowania całej sprawy.

Charakterystycznym jest, iż zagraniczni interwenci odbyli onegdaj rozmowy z Einhornem i pewnym adwokatem, specjalistą od spraw karnych.

Konferencja ta wskazuje, iż p. Einhorn liczy się poważnie z możliwością wytoczenia mu sprawy karnej.

Też reklama...

W jednym z komunikatów „Polskiego Radjo” przeczytaliśmy niedawno o recytacji p. t.: „Szabla i Duch”, będącej fragmentem z książki Wacława Berenta — „Nur”. Reklamując w niestychanych superlatywach autora książki, komunikat ten m. in. głosi, że jest ona „rodzajem studjum historycznego z czasów legjonów Dąbrowskiego i Królestwa Warszawskiego i daje ciekawy niezmiernie obraz tej epoki, świetnie PODPATRZONE i opracowane charaktery i typy”.

Zdaje się nam, że twórca tej bombastycznej wzmianki w uwielbieniu swem dla Berenta cokolwiek przesolił. O ile nam wiadomo, Wacław Berent urodził się w roku 1873. W jaki tedy sposób mógł „podpatrzyć” typy i charaktery z epoki... Królestwa Warszawskiego — to pozostanie nigdy zapewne niewyjaśnioną tajemnicą pp. redaktorów z „Polskiego Radjo”.

Zbytek gorliwości często prowadzi na manowce głupstwa. z.

Hanka Wołosiuk

B. członkini Kola na Anopolu Warszawskiej Organizacji Młodzieży T.U.R., lat 24, zmarła tragicznie w dniu 27 listopada b. r., nie znajdując już siły do borykania się z warunkami życia w ustroju nędzy i głodu.

Wyprowadzenie zwłok ze szpitala św. Ducha na cmentarz na Bródnie w sobotę.

Kazimierz Tetmajer honorowym członkiem Polskiej Akademii Literatury

Na onegdajszym posiedzeniu Polskiej Akademii Literatury powzięta została jednomyślna uchwała powołująca znakomitego poetę Kazimierza Przerwę - Tetmajera na honorowego członka Akademii.

Sprostowanie

W artykule p. t. „Wśród książek”, drukowanym w Nr. 415 „Robotnika” i 281 „Naprzodu” opuszczone zostało imię i nazwisko autora: Bolesław Dudziński.

Traktat pokojowy z przed 4.000 lat

W Mezopotamji odkryto podczas prac archeologicznych, przeprowadzanych z ramienia amerykańskiego uniwersytetu Yale, najstarszy traktat pokojowy, pochodzący z przed 2.000 lat przed Chrystusem. Traktat ten był zawarty po morderczej walce pomiędzy

dwoma miastami Lagasze i Uma.

Wstęp do traktatu przypomina uroczystą formę obecne akty dyplomatyczne. Czytamy tam m. in.:

„MIASTA LAGASZE I UMA, OŻYWIŁY PRAGNIENIEM POŁOŻENIA KRESU BRATOBÓJCZYM WALKOM,

Złoto w Sowietach

Według danych sowieckiego urzędu statystycznego wydobycie złota w Sowietach w ostatnim czasie znacznie wzrosło. Przyjmując cyfrę eksploatacji złota w r. 1932 za 100, wydobycie złota w czerwcu 1933 r. zwiększyło się do 118, w lipcu ub. r. do 129, w sierpniu do 144,3, w listopadzie do 187, a w gru-

dnio do 197. Sowiety, które do r. 1932 zajmowały 4-te miejsce w statystyce krajów eksploatujących złota, wysunęły się obecnie na 2-gie miejsce i walczą o palmę pierwszeństwa z Transwaalem, najbardziej złotodajnym krajem świata.

W Ameryce inaczej...

Z Nowego Yorku donoszą, że w Huntsville w stanie Alabama 6 więźniów sterylizowawszy straż więzienna, dostało się do magazynu broni, skąd zabrało karabin maszynowy i kilkanaście rewolwerów z nabojami. Tak uzbrojeni więźniowie przedostali się przez mury więzienia i zabrawszy pod groźbą rewolwerów samochód z miej-

scowego garażu zbiegli ku granicom stanu Tennessee. Policji udało się dotychczas schwytać trzech zbiegów, którzy schronili się w mieście Pulawski w stanie Tennessee. Śladu pozostałych trzech więźniów dotychczas nie odnaleziono. Schwytni więźniowie nie chcą wydać kryjówek swych towarzyszy.

Typowy pojedynek meksykański

Jak donoszą z Mexico City w Aguas Caliente odbył się typowy pojedynek meksykański. Dwóch zaciętych przeciwników, emerytowany pułkownik wojsk meksykańskich i wydawca miejscowego dziennika, spotkawszy się na

jednej z najludniejszych ulic miasta, poczęli ostrzeliwać się z rewolwerów. W czasie strzelaniny, w której wydawca dziennika został śmiertelnie ranny, 3 osoby zostały zabite a 8 ciężko rannych.

„Moda blondynów“ w Niemczech

Przeciwko grasującej obecnie w Niemczech „modzie blondynów“ wystąpił w Stuttgarcie radca ministerjalny Stähle, zaznaczając z ironją, że jest to szaf okazywania nazewnątrz 100%-wego aryjskiego pochodzenia, który pochłonął już strumienie wody utlenionej i stanowi znaną materjalizm rasowego, nie mającego nic wspólnego z czystą rasą na-

rodu niemieckiego. Wygląd zewnętrzny — mówił radca Stähle — o niczem nie świadczy i niejedną jasno-blondyną i niejedną jasno-blondynką nie umialiby wykazać się czysto germańskimi walorami duszy.

Biedni są ci mieszkańcy Trzeciej Rzeszy. Nie wiedzą, jak dobrać władcom i bonzom hitlerowskim.

Powieść bez końca

W niewielkim mieście francuskim Rennes wychodzi dziennik, który pod pewnym względem pobit rekord światowy.

Przed sześcioma laty dziennik ten rozpoczął druk powieści w odcinku i przed paroma dniami wydrukował 2000-ny odcinek. Najstarsi i najwerniejsi czytelnicy dziennika już nie pamiętają, od czego się zaczęło. Co więcej, sam autor powieści, który jest miejscowym „literatem“, kilka razy

zgubił już wątek, ale znowu go odnalazł i ciągnie swoją powieść w nieskończoność, bijąc rekordy starego Dumasa.

Autor w rozmowie z dziennikarzami zapewniał, że jeżeli mu tylko zdrowie służyć będzie, to powieść swą jeszcze przez kilka lat pociągnie. W każdym razie jest on pewny, że będzie obchodził jubileusz 2500-go odcinka. Pragnie on zdobyć tytuł autora najdłuższego i — dodajmy od siebie — najnudniejszego romanu.

POSTANAWIAJĄ UROCZYŚCIE ZAWRZEĆ WIECZYSTY POKÓJ I WOLĘ TĘ STWIERDZAJĄ NINIEJSZYM DOKUMENTEM. BOGINI NINGIRSU NIECH BĘDZIE ŚWIADKIEM NASZYCH GORĄCYCH PRAGNIEN POKOJU I NIEZŁOMNEGO POSTANOWIENIA POWZIĘTEGO W TYM KIERUNKU“.

Następnie dokument ogłasza boginię Ningirsu opiekunką świętego dzieła pokoju. Tekst układu wryto na dużej srebrnej kuli, którą złożono na ołtarzu poświęconym bogini Ningirsu. Tak uroczyste zawarty i zaprzysiężony traktat nie ustrzegł jednak miast przed nowymi walkami, które w końcu przyniosły im zagładę.

Znaleziono 5 mamutów

W kołach naukowych Moskwy wywołało wielką sensację znalezienie na wyspie arktycznej Yamal 5-ciu doskole zakonserwowanych mamutów, które pochodzą z przed 5-tu tysięcy lat. Szczątki prehistorycznych zwierząt znajdują się w doskonałym stanie i stanowią bogaty materiał dla badań naukowych.

Śpiewająca menażerka

Hitlerowcy doprowadzili niemiecznie różnych cudzoziemskich nazw do absurdu. Ostatnio zajęli się hitlerowską terminologią śpiewającą i zmienili nazwy głosów na nazwy czysto niemieckie. A zatem sopran będzie się nazywał Vogelstimme (ptasi głos), baryton — Wolfsstimme (wilczy głos) i bas — Bärenstimme (niedźwiedzi głos).

Prawdziwa menażerka śpiewająca!

Most, który połączy Jugosławię i Rumunię

Z kół miarodajnych donoszą, że pomiędzy Jugosławią a Rumunią będzie wybudowany nowy most w pobliżu Orsovy. Budowa wielkiego mostu na Dunaju rozpoczęła się na wiosnę 1935 r. Rumunja i Jugosławię mają wpłacić po 150 milionów franków na koszt budowy, której się podejmuje firma francuska „Société des Batignoles“.

WESOŁY KĄCIK

SZEF.

— Tatusiu, co to jest szef?

— Szef to taki pan, który zawsze przychodzi do biura późno, gdy ja przychodzę wcześniej, a gdy ja przyjdę późno, to on wtedy przychodzi wcześniej. Zrozumiałeś.

BAJKI.

— Mamusiu — zapytuje Maciuś — czy wszystkie bajki zaczynają się od „za gołami, za lasami był był sobie...“?

— Nie, Maciusiu, nie wszystkie. Niektóre zaczynają się: Dziś wieczorem mam posiedzenie i nie wrócę wcześniej do domu.

„Sanatorzy“ między sobą

Ważnie i awantury na terenie Zagłębia Dąbrowskiego

Tak jak wszędzie, tak i w Zagłębiu, „sanatorzy“ między sobą biorą się za lby, tworzą klikki i walczą z sobą, nie przebiegając w środkach.

Ci, którzy siedzą na stanowiskach w Magistratach i Kasach Chorych, używają życia ile wlezie (urzędowe auta są do dyspozycji) — nie mogą znieść tych, którzy, „będąc ludźmi ideowymi, wytykają ich „nowobogackie“ wybrki.

Ostatnio byliśmy świadkami sensacyjnej rozgrywki pomiędzy kpt. rezerwy doktorem szpitala w Będzinie, b. legionistą — dr. Barylskim, vice-przewodniczącym BB. w Będzinie i, wicedyrektorem Kasy Chorych — vice-prezesa BB. na Zagłębiu „ersatz“ legioni sta p. Cholewickim.

Dr. Barylski 27 maja r. b. przeszedł na radnego do Rady Miejskiej w Będzinie. Obecnie, wobec unieważnienia wyborów w jego okręgu w Małobądz, został przy ponownych wyborach ponownie wysłał pismo do Rady Powiatowej BB. zapytaniem o powody niewystawienia tego kandydatury? List ten Rada Powiatowa pominęła milczeniem, wówczas dr. B. posłał drugi list „mocniejszy“, przyczem złożył mandat vice-prezesa B.B. i oświadczył, że występuje z BB. Następnie pojechał do Kasy Chorych do vice prezesa BB. p. Cholewickiego i zażądał od niego wyjaśnienia powodów dla których pozabawiono go mandatu, oraz wyjaśnienia wszystkich intryg. Kiedy p. Cholewicki dawał wykrętne odpowiedzi — p. Barylski po-

wiedział wręcz p. Cholewickiemu, że uważa go za karjerowicza, który, jak wielu innych, żeruje na BB.

Na to p. Cholewicki zareagował w ten sposób, że opuścił swój własny gabinet, dr. Barylski, przypuszczając, że p. Ch. poszedł po świadków, czekał w gabinecie p. Cholewickiego dłuższą chwilę, lecz kiedy ten nie wracał, wyszedł do poczekalni, w której było kilka osób i wozy i na głos do woźnego powiedział: „Proszę zawołać tego tchórze Cholewickiego“, na co woźny również znikł z poczekalni Kasy Chorych. Dr. Barylski czekał jeszcze w poczekalni pół godziny, lecz p. Cholewicki nie zjawiał się.

Następnego dnia p. Barylski oczekiwał rozprawy honorowej, ale otrzymał wezwanie do stawienia się do prokuratora, gdzie złożono skargę na dr. Barylskiego za zakłócenie spokoju i obrażenie urzędnika na służbie. Dr. Barylski oświadczył prokuratorowi, że nie mając innych dróg do wymierzenia sobie satysfakcji, daży do tego, aby cała sprawa stała się przedmiotem publicznej rozprawy sądowej, gdyż w ten sposób będzie mógł ujawnić wiele ciekawych rzeczy o tem, co dzieje się w miejscowej „sanacji“, oraz pokazać prawdziwe życie i intryki miejscowych matadorów „sanacyjnych“.

Jakie będą dalsze losy tego zatargu trudno przewidzieć, lecz jest on w Zagłębiu szeroko omawiany i stał się sensacją dnia.

Radjo jest za drogie

Potaniała taryfa pocztowa, tanieją telefony, tylko, jak dotąd, abonament radiowy ciągle jeszcze utrzymuje swoją sztywność.

Wprawdzie dla rolników obniżono opłatę miesięczną do 1 zł., ale przy znanej nędzy chłopów małopolskiego, mowy być nie może o udostępnieniu radja, już chociażby dlatego, że zainstalowanie radjo-odbiornika, nawet najtańszego przekracza możliwości finansowe chłopa polskiego.

Demokratyzacja radja na tym odcinku musiała zawieść. Tylko fantasta mógł oczekiwać poważniejszych rezultatów w dziedzinie wzrostu radjo-odbiorców na wsiach.

W stosunku do pozostałych kategorii radjo-odbiorców utrzymywana jest nadal opłata w wysokości 3 zł. miesię-

cznie. Już przed kilkoma miesiącami prasa robotnicza podniosła tę sprawę, domagając się obniżenia ceny radiowego abonamentu, przynajmniej o połowę. Jest publiczną tajemnicą, iż Polska pod względem ilości radjo-abonentów stoi na szarym końcu. Niewątpliwie przyczyną tego jest zbyt wysoka opłata miesięczna, na którą wysilić się nie jest w stanie robotnik, pracujący dwa lub trzy dni w tygodniu.

Jeżeli „Radjo Polskie“ chce osiągnąć zwykłe ilości abonentów, należy poddać zasadniczej rewizji dotychczasową taryfę.

Obniżenie ceny abonamentu o 50 procent jest warunkiem, którzy pozwolili na demokratyzowanie radja, w całym tego słowa znaczeniu.

Metalowiec.

Artystka która „fachowo“ przejeżdża ludzi

Artystka filmowa, Brygida Helm, skazana została na 2 miesiące więzienia za spowodowanie ciężkich uszkodzeń ciała. Mianowicie artystka w dniu 27 sierpnia, powracając z jakiegoś przyję-

cia, najechała prowadzonym przez siebie samochodem pewną kobietę. Ukaranie artystki grzywną pieniężną było niemożliwe, gdyż wypatek tego rodzaju zdarza się jej już po raz drugi. (PAT.)

WILLIAM LOCKE

50

RÓD BALTAZARÓW

(Autoryzowany przekład Boiesławy Kopełówny)

— O to — odpowiedział doktor — musi pan zapytać samego Quong-Ho, gdy i ntekt jego otrząśnie się z obecnego zamienienia.

— Ależ ten człowiek musiał wiedzieć przez cały czas — powtarzał uporczywie Baltazar. — Niechże pan pomyśli — usiadł impulsywnie na łóżku — prawda, że musiał wiedzieć?

— Sądzę, że murzyn ze Środkowej Afryki, który zna tylko środkowo afrykański dialekt, domyśliłby się tego — odpowiedział doktor.

— A więc czemuż, do diabła, nie powiedział mi nic?

— Obawiam się, że muszę tu powtórzyć to, co powiedziałem poprzednio.

— Widzę, że jestem jeszcze większym głupcem, niż przypuszczałem.

Po sprytniej chudej twarzy siwowłosego lekarza przemknął uśmiech. Nie zaoponował.

— Myślę także — ciągnął Baltazar — że będę musiał odrzucić wszystko, czego się nauczyłem — a nauczyłem się bardzo wiele; jestem z zawodu matematykiem i zdaje mi się, że wiem więcej o chińskim języku i chińskiej literaturze, niż którykolwiek inny żyjący człowiek — nie, wcale nie jestem skromny i wiem dokładnie, co osiągnąłem — otóż, że chociaż nauczyłem się tak wiele, będę musiał odrzucić wszystko — i prosto sięść i zacząć się uczyć podstawowych rzeczy od początku nanowo, jak chłopiec w szkole.

— Słuchajcie, słuchajcie — zawołał Pillivant, ubra-

ny krzykliwie w strój do golfa — a właśnie wszedł do pokoju przez otwarte drzwi, gdy Baltazar rozpoczął swoje wyznanie — teraz mówi pan do rzeczy. Cieszę się, że zdaje pan sobie sprawę z tego, w jak grzeszny sposób marnował pan swój czas. Język chiński! Co przyjdzie komu z chińskiego? To oni muszą się uczyć naszego języka, a nie my ich. Wiem coś o tem. Pojechałem do Hong Kong jako młody człowiek na pięć miesięcy w interesie firmy budowlanej. Każdy złotek tam, który ma trochę oleju w głowie, mówi mieszaniną angielskiego i chińskiego. W każdym razie wystarczy, aby się porozumieć. Czy chce pan powiedzieć, że spędzał pan życie na uczeniu się po chińsku? Ze wszystkich nieprawdopodobnych historii, jakie słyszałem...

— Zdaję sobie sprawę, panie Pillivant — zapewnił Baltazar z grymasem, który miał być uśmiechem, ale na jego wychudłej twarzy i pod obandażowaną głową wyszedł dość ponuro — zdaję sobie sprawę, że w pańskich oczach muszę uchodzić za istotę godną pogardy.

— Och, bynajmniej, stary przyjacielu, bynajmniej — wykrzyknął Pillivant — niech każdy ma swego konika. Ostatecznie żyjemy w wolnym kraju. Proszę cygarko...

Wyjął złotą cygarnicę. Doktor dostrzegł szybkie spojrzenie swego pacjenta i wstrzymał tę szczerą propozycję.

— Jeszcze nie, panie Pillivant. Narazie mogę mu pozwolić na jeden papieros; najwyżej na dwa.

Pillivant wybrał sobie cygaro i zapalił je. Przez pewien czas panowało milczenie. Pillivant wyjrzał przez okno.

Po chwili zaczął chwalić miejscowe boisko do golfa, znajdujące się w odległości mili, czy coś koło tego. Natura sama przygotowała to boisko z natural-

nemi przeszkodami. Ale darń jest sztuczna; każda piędź ziemi sprowadzano z daleka. Teraz ten przekłety rząd zabrał potrzebnych robotników i niema żywej duszy, któraby rozumiała się na utrzymaniu darni; i w rezultacie wszystko idzie do diabła. Doprawdy, hańbą jest pozwalać, by boiska do golfa tak się marnowały. Golf jest instytucją narodową, potrzebną do utrzymywania zmęczonych ludzi, pracujących dla wojny, w stanie odpowiedniej sprawności. Ale czegoż innego możnaby oczekiwać od zgniętej bandy, tworzącej tak zwany rząd? No, ale w każdym razie można jeszcze zorganizować jaką taką grę. Baltazar musi stanowczo udać się tam z nim razem, gdy tylko będzie mógł chodzić.

— Nigdy w życiu nie grałem w golfa — rzekł Baltazar.

— Nigdy pan nie grał w golfa?... Jakże? Wygląda na to, że pan był wszystkiego pozbawiony.

Po chwili Pillivant, skończywszy swoje potwornie wielkie cygaro, wyszedł z pokoju. Baltazar odwrócił głowę ze znużeniem.

— Doktorze — zapytał — czy powiesiliby mnie bardzo wysoko, gdybym zastrzelił swego dobroczyńcę?

Gdy tylko plaster zajął miejsce bandaży na głowie, ten najbardziej niecierpliwcy z ludzi uparł się, aby wstać i iść w świat, w ubraniu pożyczonym od zniechęconego Pillivanta. Pierwszą troską Baltazara było odwiedzenie szpitala, w którym Quong-Ho, napół przytomny, wciąż jeszcze zawieszony był między życiem a śmiercią. Ulegając naleganiu Baltazara, dr. Rewsby wezwał na konsylium czołowego lekarza z najbliższego miasta, będącego dużym miastem katedralnym.

Jeszcze 4 dni

KUPON

na dzieło prof.

ROSENBERGA

Historja

Bolszewizmu

w brosz. | w oprawie

zamiast zł. 6 | zamiast zł. 8

za zł. 4.20 | zł. 5.60,

franco

adres:

(nadesł. jako druk za opl.

poczt. 5 gr.)

Wyciąt i nadesłat do Spółki

Nakładowo-Wydawniczej

„Robotnik“

Warszawa, Warecka 7

z jednoczesną wpłatą

na P. K. O. Warszawa

Nr. 175.

Rugi robotników w Browarach lwowskich

(Kor. własna).

Dyrekcja LTBA (Browary lwowskie) po włoskim strajku, przeprowadzonym na wiosnę b. r. przez zorganizowanych robotników browarnianych, tuż po strajku zapowiedziała zemstę za akcję strajkową przez usta dyr. Schaffa, p. Schneidera i b. pułkownika P. P. p. Hożowski, który zapowiadał dziesiątowanie robotników, biorących udział w strajku.

Obecnie, gdy nadchodzi zima, dobrało się do robotników. Najpierw wydano zastępcę przewodniczącego, później 15-tu robotników, później znowu cały warsztat metalowy, w liczbie 10, w tem przewodniczącego związku i trzech mężów zaufania z oddziałów.

Jeżeli dyrekcja browarów nie zdaje sobie sprawy z niedopuszczalności tego rodzaju wyczynów, to niedaleki czas wykaże, że „dobrodzieje” z ulicy Kleparowskiej są w błędzie; przedewszystkiem zostanie wzmożony bojkot piwa lwowskiego. Klasa robotnicza — godnie zareaguje na tego rodzaju zamachy. Dyrekcja browarów ma przystosować nową obniżkę plac tak, ażeby robotnik browarniany zarabiał tylko 15 zł. na tydzień, bo p. Schaff takie „kwantum” wyznacza dla robotników. Kom. Okr. Z. Z. dołoży wszystkich starań, ażeby przygotować odpowiednią akcję.

21 miesięcy czekam na odpowiedź

List otwarty do Głównego Zarządu Funduszu Bezrobocia

W lipcu 1932 r. wróciłem z Francji, gdzie około 3-4 lat pracowałem w kopalni. Przywoziłem wszystkie potrzebne do uzyskania zasiłku bezrobotnego dokumenty, potwierdzone przez konsulat Polski w Lille. Zgłosiłem się o zasiłek do krakowskiego Funduszu Bezrobocia. Komisja Odwoławcza F. B. zasiłek mi przyznała, lecz kierownik FB. odwołał się przeciw tej uchwałę do Gł. Zarządu F. B. w Warszawie. Działo się to w lutym 1933 r. Od tego czasu upłynęło 21 miesięcy i nie mam żadnej wiadomości co się stało z moim zasiłkiem, czy mi go ostatecznie przyznano czy

odmówiono. Zwracałem się kilka razy do krakowskiego Funduszu Bezrobocia o informację, lecz za każdym razem mówiono mi, że muszę jeszcze czekać, bo jeszcze nie przyszła odpowiedź z Gł. Zarządu Fund. Bezrobocia z Warszawy. Mimo upływu 21 miesięcy czekam, wciąż czekam, nie wiem jak długo jeszcze będę czekał, aby Gł. Zarząd zechciał załatwić moją sprawę i dać jakąś odpowiedź.

Władysław Czyżewski
Nr. leg. PUPP. 1112.
zam. Grabówki 37, pow. Wieliczka.

Srajk w firmie „Elektrit” w Wilnie

Trwa bez zmiany

(Kor. własna).

Współwłaściciel fabryki inż. Chwoleski już klasowy związek zawodowy; zgodził się na podwyżkę plac, jednak powiada, że jest zmuszony zrezygnować jeden oddział, więc musi wydmówić pracę stu robotnikom. Zapomniał przy tej okazji, że na tym oddziale pracuje tylko 75 robotników.

P. dyrektor dąży widocznie przez ciągłe sabotażowe konferencje w Inspektoracie pracy do wyczerpania robotników, aby potem łatwiej złamać strajk.

Musimy stwierdzić, że robotnicy są bezwzględnie zdecydowani trwać w strajku aż do zwycięstwa.

Likwidowanie „biedaszybów”

Tragiczne sceny

W dniu 24 b. m. w czasie od godz. 6 do 17-tej władze przeprowadziły na terenach ks. Pszczyńskiego z polecenia zarządu przmusowego pod Łaziskami Średnimi i Dolnymi w pow. Pszczyńskim, generalną akcję likwidowania bar

dzo łącznych „biedaszybów”. W akcji tej brało udział 18 policjantów z okolicznych posterunków oraz fachowcy — górnicy z kop. „Aleksander”. Ogółem akcją tą objętych było 25 szybków, w których zatrudniono 90 bezrobotnych.

Po przybyciu policji, bezrobotni po odciepieniu rozbiegli się na wszystkie strony, po części zaś ukryli się pod ziemią w poszczególnych szybkach.

Około godz. 14.30 zebrał się na miejscu tłum bezrobotnych, liczący około 130 ludzi; policja rozprężyła tłum w krótkim czasie przy pomocy pałek gumowych. Jednakże bezrobotni ukryci w gankach szybów, prowadzili jeszcze bez nadziei walkę o swoje warsztaty pracy.

Sprawozdanie

Z działalności Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci za czas od kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r.

W roku sprawozdawczym 1933-34 warunki działalności R. T. P. D., zarówno Zarządu Głównego jako też i Oddziałów, były znacznie cięższe, aniżeli w latach ubiegłych. Dalsze zubożenie mas pracujących wskutek pogłębiającego się kryzysu gospodarczego, wpłynęło wydatnie na zmniejszenie składek członkowskich; warunki polityczne spowodowały niemal całkowite odcięcie zasiłków samorządowych Zarządowi Głównemu i wszystkim Oddziałom. Wszystko to odbiło się ujemnie na finansach Towarzystwa, a tem samem na kształcie działalności Zarządu Głównego i Oddziałów.

Mimo jednak ciężkich warunków finansowych, zmniejszonych wpływów, za równo Zarząd Główny, jako też prawie wszystkie Oddziały, nie ograniczyły swej działalności, nastąpiła tylko z konieczności zmiana form pracy, rozszerzenie ogólnej działalności wymagającej mniej środków finansowych (akademie, odczyty, praca świetlicowa) kosztem działalności w zakładach zamkniętych i półotwartych (zakłady wychowawcze i przedszkola), jako bardziej kosztownych. W ten sposób, przy mniejszych środkach finansowych poprowadzono

działalność socjalistycznego wychowania wśród znacznie większej liczby dzieci.

OGÓLNA DZIAŁALNOŚĆ TOWARZYSTWA. Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, czyniąc zadość swoim założeniom statutowym, prowadziło przedewszystkiem pracę socjalistycznego wychowania wśród rodziców i wśród dzieci robotniczych.

CZŁONKOWIE. W dążności do odpowiedniego oddziaływania na członków Towarzystwa i na rodziców R. T. P. D. a) organizowało rodziców w t. zw. Koła rodzicielskie, b) urządało dla rodziców odpowiednie zebrania, akademie, odczyty i pogadanki w sprawach socjalistycznego wychowania.

Przy poszczególnych świetlicach, ogniskach, przedszkolach i szkołach istnieją t. zw. Kola rodzicielskie, które gromadzą rodziców dzieci, uczęszczających do powyższych instytucji. Dla tych to rodziców Zarząd Oddziałów organizują zebrania, odczyty i pogadanki o wychowywaniu dzieci w duchu socjalistycznym.

W dniu 31 marca 1934 R. T. P. D. liczyło 1042 członków.

Oprócz członków zwyczajnych, o-

prócz rodziców zorganizowanych w Kółkach rodzicielskich, członkami R. T. P. D. w Warszawie są jeszcze następujące instytucje socjalistyczne i Związki Zawodowe, które opłacają stałą składkę członkowską: Zw. Prac. Elektryczni, Zw. Zaw. Kolejarzy, Zw. Prac. Tramwajowych, Zw. Drukarzy, Pracownicy drukarni i administracji „Robotnika”, Prac. Zw. Robotników Rolnych i Z. P. P. S.

Działalność wychowawcza R. T. P. D. wśród dzieci robotniczych w okresie sprawozdawczym była bardzo różnorodna. Zarząd Główny prowadził zakłady wychowawcze, uzdrowiska, kolonie letnie i zimowe oraz pomoc doraźną rodzinom i b. wychowankom, zaś Oddziały — przedszkola, szkoły, świetlice i ogniska, poradnie: przeciwgruźliczą i lekarską, teatrzyk dla dzieci, kolonie i półkolonie letnie.

PRZEDSZKOLA. W roku sprawozdawczym Oddziały prowadziły 7 przedszkoli, w których przebywało 310 dzieci (Warszawa - Żoliborz 1, Łódź 3. Przemysł 1, Żyrardów 1, Płock 1). W przedszkolach były dzieci dożywiane.

SZKOŁA: Oddział R. T. P. D. Warszawa - Żoliborz prowadził bezwyjątkową szkołę powszechną 6-ciooddziałową dla dzieci w wieku szkolnym mieszkańców osiedla W. S. M. W dniu 1 kwietnia 1934 roku uczyło się w szkole 138 dzieci.

ŚWIETLICE I OGNISKA. Prawie wszystkie Oddziały prowadziły świetli-

ce (ogniska) dla dzieci. W świetlicach (ogniskach) przebywały dzieci pod opieką wykwalifikowanego personelu wychowawczego od 4 do 7 dni w tygodniu po 3 — 4 godziny dziennie. W roku 1933-34 prowadziły Oddziały 17 świetlic (ognisk), w których przebywało 762 dzieci.

ZAKŁADY WYCHOWAWCZE. W roku sprawozdawczym Zarząd Główny prowadził 2 zakłady wychowawcze: w Helenowie i w Puszczy Marjańskiej. W dniu 1 kwietnia 1934 roku przebywało w zakładach 147 stałych wychowanków w tem bezpłatnie 35, a na utrzymaniu samorządów 49.

UZDROWISKA. Zarząd Główny prowadził 2 uzdrowiska dla dzieci: w Helenowie i w Puszczy Marjańskiej. W dniu 1 kwietnia 1934 roku przebywało w zakładach 147 stałych wychowanków w tem bezpłatnie 35, a na utrzymaniu samorządów 49.

UZDROWISKA. Zarząd Główny prowadził 2 uzdrowiska dla dzieci: w Helenowie i w Puszczy Marjańskiej. W dniu 1 kwietnia 1934 roku przebywało w zakładach 147 stałych wychowanków w tem bezpłatnie 35, a na utrzymaniu samorządów 49.

W roku 1933-34 przebywało w obu uzdrowiskach ogółem 574 dzieci.

(Dokończenie nast.).

Niech się Pani sama nie krzywdzi!

Niech Pani zwraca baczną uwagę na towar, jaki Pani kupuje! Obecnie często usiłuje się sprzedawać paniom domu zamiast znanych od dziesiątek lat, ze swej znakomitej jakości **fabrykatów Dra Oetkera, inne wyroby** w ludzko naśladowanym opakowaniu, lecz w gorszej jakości. Należy zatem przy zakupie baczyć na to, żeby na paczce znajdowały się nazwisko „Dr. Oetker” i marka ochronna „Jasna Głowa”, i nie przyjmować żadnych naśladownictw.

Dałki wielkiemu obrotowi budynie Dra Oetkera, oraz Dra Oetkera proszek do pieczenia „Backin” i jego cukier waniliowy będąc motem zawsze świeże.

Dr. A. Oetker
fabryka środków spożywczych.

Ządajcie bezpłatnych książeczek z przepisami Dra Oetkera w składach spożywczych!

Nowa rozprawa przeciw Rudroffowi

Prokuratura sądu w Złoczowie przygotowała przeciw Rudroffowi nowy akt oskarżenia o przekupienie urzędników sądowych.

Wraz z Rudroffem zasiądzie na ławie jeden z jego urzędników i 4 urzędników sądowych.

W aferę tę ma być również wciągnięty jeden z rejentów z Brodów i jeden z adwokatów. Do przeprowadzenia tej rozprawy min. sprawiedliwości delegowało sąd lwowski. Oskarżenie wnoszą będzie prokurator złoczowski.

Wiadomości Sportowe

Boks

W NIEDZIELĘ ROZPOCZYNAJĄ BOKSERSKIE MISTRZOSTWA POLSKI. W nadchodzącą niedzielę, 2 grudnia, rozpoczną się mecze bokserskie o drużynowe mistrzostwo Polski.

Obsada sędziowska na meczach tych przedstawia się następująco:

Wawel — Makabi w Krakowie. W ringu prowadzi mecze p. Derda z Poznania, punktują pp. Rosada ze Śląska i Sopiński ze Łwowa.

Gedania — IKP w Gdańsku. Prowadzi w ringu p. Zaplatka z Poznania, punktują pp. Pasturczak i Cendrowski z Warszawy.

PKS Katowice — Cuiavia Inowrocław w Inowrocławiu, prowadzi w ringu por. Koproński, punktują: Link z Poznania i Sierota z Łodzi.

I. K. B. MISTRZEM BOKSERSKIM ŚLĄSKA. Jak donosiliśmy, Śląski OZB do końca w niedzielę weryfikacji zawodów bokserkich o drużynowe mistrzostwo Śląska. Mistrzem uznany został niespodziewanie Policjant Klub Sportowy, któremu już polecono reprezentowanie barw Śląska w rozgrywkach o mistrzostwo Polski.

Decyzja ta wywołała ogromne niezadowolenie w śląskich kołach sportowych, to też władze Śląskiego OZB, zrewidowały swe poprzednie stanowisko. Przy dokładniejszem rozpatrzeniu weryfikacji okazało się, że chociaż IKB miał zwyciężyć w składkach, wynoszące 16 zł., to jednak należność ta za czas wyrówna. Wobec tego unieważniono przyznany tytuł Policjantemu KS. i przyznano go zpowrotem IKB Świętochłowice.

Piłka nożna

POLSKA ZAPŁACI CZECHOSŁOWACJI 10.600 ZŁ. Polski Związek Piłki Nożnej postanowił zaakceptować orzeczenie p. Rimeta, arbitra Międzynarodowej Federacji Piłkarskiej w sprawie wypłacenia Czechosłowackiej Federacji Piłkarskiej odszkodowania w wysokości 10.600 złotych za nie doszły mecz Polska — Czechosłowacja. Suma ta — jak wiadomo — stanowi czysty zysk z pierwszego meczu Polska — Czechosłowacja, rozegranego w Warszawie.

Tenis

CZY KAROL KOZELUCH BĘDZIE TRENEREM NASZYCH TENISISTÓW. Jak nas informuje Polski Zw. Lawn-Tenisy w ostatnich dniach zarząd tego związku zwrócił się z zapytaniem do słynnego zawodowego tenisisty czeskiego, Karola Kozelucha, czy zgodziłby się przyjechać do Polski w końcu kwietnia, ew. w maju, aby pokierować treningiem naszych Davis Cup'owych tenisistów.

Dotychczasowego PZLT odpowiedź nie otrzymał.

Gry sportowe

OTWARCIE ZIMOWEGO SEZONU GIER SPORTOWYCH W WARSZAWIE. W Warszawie rozpoczął się zimowy sezon gier sportowych. W mistrzostwach koszykówki Polonia i AZS. wygrały z Makabi i Warszawianką walkoverami. W spotkaniach towarzyskich Polonia pokonała Makabi 44:12 a AZS. zwyciężył Warszawiankę 80:0 (!) W koszykówce męskiej Legja przegrała z Polonia 20:72. W siatkówce YMCA niespodziewanie pokonała Polonia 2:0.

Atletyka

WARSZAWA — ŚLĄSK — W ZAPASACH. Wczoraj wieczorem odbyły się w Warszawie ostatnie eliminacyjne spotkania warszawskich zapasników przed ustaleniem składu reprezentacji Warszawy na mecz ze Śląskiem, który odbędzie się w dniu 9 grudnia.

W spotkaniach tych w wadze koguciej Rokita z YMCA pokonał Zawadzkiego (Rywal), w lekkiej — Ślązak (Leg.), wygrał z Szajewskim (YMCA), w ciężkiej — Hczyk (PKS) zwyciężył Witkowskiego ze Świt.

Zaraz po zakończonych rozgrywkach wyznaczona została reprezentacja Warszawy. Przedstawią się ona następująco: Rokita (YMCA), Świętosławski (YMCA), Ślązak (Legja), Neuff (YMCA), Rejniak (PGS), Hebda (Legja) i Hczyk (PKS).

Zapasnicy warszawscy rozegrają na Śląsku dwa spotkania: 8 grudnia w Rudzie przeciwko reprezentacji Śląska, a nastajutrz, 9 grudnia, w Katowicach przeciwko reprezentacji Katowic.

Sporty zimowe

ODWILŻ W KATOWICACH. Wyznaczony na wtorek wieczorem mecz hokejowy, treningowy, pomiędzy dwiema reprezentacjami Polski nie doszedł do skutku z powodu odwilży. W Katowicach jest obecnie tak ciepło, że nawet na sztucznym torze lodowym żadne treningi ani mecze hokejowe nie mogą się odbywać.

O ile warunki atmosferyczne nie ulegną zmianie, wówczas wyznaczone na sobotę i niedzielę mecze hokejowe z berlińską drużyną Brandenburger S. C. nie dojdą do skutku.

Świeżo wyszła z druku
najnowsza książka
Stan. PIOLUN-NOYSZEWSKIEGO
p. t.
„BREWERJE”
Str. 248.—Cena zł. 2.80

CAFÉ-DANCING

„ADRIA”

Z dniem 1 grudnia r. b. występować będzie w atrakcyjnym programie światowej sławy

HENRIK GAUTIER NA SWYM RUMAKU ARABSKIM „ADMIRALE” NA FIVE O'CLOCKACH I WIECZOREM

ODCZYTY W STOWARZYSZENIU B. WIEŹNIÓW POLITYCZNYCH. W czwartek, 29 b. m. w lokalu Stow. b. Więźniów Politycznych (Bieleńska 9) o godz. 6-tej wiecz. następnym odczyt z cyklu „Procesy Polityczne” wygłosi tow. Adam Próchnik na temat: „Warszawski proces Proletariatu”.

Życie Warszawy

Akademicka blokada Żydowskiej Gminy Wyznaniowej w Warszawie

Onegdaj około godziny 10 rano udała się delegacja Zarządu Wzajemnej Pomocy Stud. Politechniki Warszawskiej (Stowarzyszenie młodzieży żydowskiej) do przewodniczącego Gminy p. Mazura z prośbą o wyznaczenie pewnej kwoty na opłacenie czesnego za niezamierzonych akademików. P. Mazur oświadczył, że sprawa to nie wchodzi w zakres jego kompetencji, ale postara się zwołać w najbliższym czasie posiedzenie Zarządu Gminy, które się tą sprawą zajmie. Wobec tego, że termin wnoszenia opłat na Politechnice mija 1-go grudnia, delegacja domagała się zwołania posiedzenia na dzień wczorajszy. Jednocześnie w lokalu Gminy zaczęli się zbierać studenci wyższych uczelni, którzy domagali się wypłacenia kwoty 20.000 zł., która to suma jest przeznaczona w preliminarzu Gminy na pomoc dla niezamożnych studentów. Wobec nieugiętego stanowiska zebranych w liczbie około 400 osób studentów i delegacji Wzajemnych Pomocy wszystkich uczelni warszawskich p. Ma-

zur zgodził się zwołać zebranie zarządu. Zawiadomienia zostały rozłożone przez samych studentów, którzy nadto postanowili nie opuszczać lokalu Gminy, aż ich słuszne postulaty nie zostaną uwzględnione. O godz. 8-ej wieczór zebrał się Zarząd, który zgodził się przeznaczyć na czesne sumę zaledwie 2.500 zł. Suma ta starczy tylko na zapalenie pierwszej raty dla około 20 studentów. Zebrani akademicy postanowili nie opuszczać lokalu w dalszym ciągu, wobec czego Zarząd oświadczył, że o ile będzie miał pieniądze, to przeznaczy na powyższy cel 5.000 zł.; żadnych jednak zobowiązań na siebie nie przyjął. Studenci postarowali pozostać w lokalu przez całą noc, aby fakt ten poruszył całą opinię publiczną. Panowie z wyznaniowej Gminy żydowskiej mają dość pieniędzy dla rabinów i na szkoły religijne. Dla niezamożnych akademików natomiast niema pieniędzy. O godzinie 1-ej po północy usunięto studentów z lokalu Gminy...

Szulernia w śródmieściu

W przylegających do lokalu „Cafe Italia” salach, t. zw. maurytańskiej, błękitnej i chińskiej, mieści się dom gry, dzierzawiony do spółki przez niejaką Zofję Pożorowską i Centralny Związek Artystów Rewjowych. Komorne za lokal, w wysokości 1,500 zł, opłaca Pożorowska.

W jednej z sal grają w pokera, w drugiej w brydża. Ostatnio ukazały się na mieście czeki z podpisem Pożorowskiej, które okazały się bez pokrycia. Stwierdzono również, że w lokalu tym odbywają się gry hazardowe, w związku z czym egzotycznymi salami zainteresowała się policja.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM gra codziennie nowo-wystawioną komedię Morozowicz-Szczepańskiej „Typ A”. TEATR WIELKI: Dziś po raz drugi „Iris” z Zmigród - Fedyczkowską, Szczepańską, Ladisem, Wragą oraz Lodą Halamą w tańcu „Trzech Masek”. Reżyserja Bandy. W piątek „Faust”. TEATR NARODOWY gra dziś „Rozbitków” Bliźnińskiego z Junoszą - Stepowskim, Zelwerowiczem i Leszczyńskim. TEATR POLSKI. Dziś „Ciężkie czasy” Bourdeta z Pancewiczową, Smorsarską, Gellówną, Samborskim, Brydzińskim. TEATR LETNI: Dziś „Kwiecista droga” Katajewa. W głównej roli Marjusz Maszyński. TEATR NOWY. Dziś wznowienie świetnej komedii „Mademoiselle” z Cwiklińską, Dulebianką, Lubieńską, Łapińskim, Orwidem, Michalakiem, Małkowskim i in.

TEATR NA KREDYTOWEJ. Dziś inauguracyjna komedia muzyczna Straussa „Piosenka o Nadine”. SZOPKA POLITYCZNA (Karowa 18): Codziennie dwa przedstawienia 7.30 i 9.45. TEATR DRAMATYCZNY. Dziś „Burza nad morzem”, komedia Rzepeckiej - Iwanowskiej. TEATR REWJI MIGNON: Dziś rewja „To trzeba zobaczyć”. CYRK STANLEWSKICH. Dziś i codziennie wielki program otwarcia. Słonie. CIEKAWY KONCERT W KONSERWATORJUM. Dziś w środę 28 b. m. o g. 20.15 odbędzie się w sali Konserwatorium zapowiadany koncert kameralny w wykonaniu Warszawskiego Kwartetu Smyczkowego. FILHARMONJA: Na najbliższym wielkim symfonicznym koncercie Stowarzyszenia Artystów Orkiestry Filharmonji Warszawskiej w dn. 30 listopada b. r., t. j. w piątek o godz. 8 wieczorem (Sala Konserwatorium, Okólnik 1) występuje w charakterze kapelmistrza znany dyrygent o europejskiej sławie, p. Paul Breisach. Solistką wieczoru będzie nasza oceniona i popularna skrzypaczka, p. Eugenia Umńska.

ZAWIADOMIENIE

Niniejszem zawiadamiamy, że w środę dn. 5 grudnia 1934 r. o godz. 18 w sali Związku Pracowników Ubezpieczalni w Łodzi, ul. Piotrkowska L. 154, odbędzie się

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa „Lokator” Spółdzielni Mieszkańcowej z odpow. udziałami w Łodzi, z następującym porządkiem obrad: 1) Zagajenie i wybór prezydium. 2) Od czytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia. 3) Oddanie B. G. K. O. w zastaw 6-ciu domów Spółdzielni położonych przy ul. Lokatorskiej L. 9, 11, 13, 11a, 13a i ul. Łącznej L. 7 na okres lat 5-ciu. 4) Sprawozdanie z działalności Zarządu. 5) Wnioski Zarządu. Ze względu na doniosłość spraw, prosimy o konieczne i punktualne przybycie. Zarząd i Rada Nadzorcza Tow. LOKATOR Sp. Miesz. z odpow. udz. w Łodzi

Różne wiadomości

REJESTRACJA. Dziś, dn. 29 b. m., zgłosić się mają do rejestracji zamieszkałe stale w Warszawie względnie przebywające czasowo, urodzeni w roku 1914, jak również w latach od 1913 do 1904, zameldowani na terenie komisariatów wodnego i kolejowego, niezależnie od pierwszej litery nazwiska.

DODATKOWA KOMISJA POBOROWA. Jutro, 30 b. m., odbędzie się dodatkowa komisja poborowa dla osób, podlegających PK. Nr. 2, zamieszkałych na terenie komisariatów 9, 11, 13, 16, 20-21 i 23. Stawiać się mają do lokalu komisji przy ul. Stalowej 73 ci wszyscy, którzy dotychczas obowiązku stawiennictwa nie dopełnili, obecnie zaś otrzymali wezwania Komisariatu Rządu.

EKSMISJA NA SASKIEJ KĘPIE. W dniu wczorajszym dokonana została przymusowa eksmisja 7 rodzin (21 osób), zamieszkałych w drewnianym na Saskiej Kępie, zastanawiającym przejazd na ul. Francuskiej. Decyzja w sprawie eksmisji i w sprawie rozbiórki zbędnego domku zapadła w ub. tygodniu.

1 GRUDNIA UPŁYWA TERMIN WYBORU TARYFY TELEFONICZNEJ.

1 grudnia upływa termin przesłania zarządowi PAST-icznej w Warszawie odpowiedzi na zapytanie, do jakiej taryfy abonenci pragną zaliczyć swoje aparaty od 1 stycznia 1935 roku. W razie nieotrzymania do tego terminu odpowiedzi, zarząd PAST-icznej sam zaliczy abonenta do tej kategorii, która, podług dotychczasowej li czy rozmów, wypadłaby dla niego dogodniej. Dotąd odpowiedziało około 25 proc. abonentów. Przypomina się, że abonentom, którzy mają mniej, niż 165 rozmów miesięcznie, opłaca się bardziej taryfa „A”.

48 lat „Lutni”

W dniu 2 grudnia r. b. przypada 48 rocznica założenia w Warszawie pierwszego w b. Kongresówce Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia”.

Z W CZORAJEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 5.28,75. Dolar złoty 8.91,5. Rubel złoty 4.58,75. Funt szterling 26.45. Dolarówka 53.10, 3 proc. poz. Budowlana 45, 4 proc. poz. Inwestycyjna 114, 7 proc. poz. Stabilizacyjna 66.75.

Co usłyszymy w radio?

CZWARTEK, DNIA 29 LISTOPADA. 6.45 Pieśń. — 6.48 Muzyka. — 7.07 Muzyka z płyt. — 7.15 Dziennik poranny. — 7.25 Muzyka z płyt. — 7.35 Chwilka pań domu. — 7.40 Program. — 7.50 Koncert. — 11.57 Sygnał czasu. — 12.00 Hejnał. — 12.03 Wiadomości meteor. — 12.05 Przegląd Prasy. — 12.10 Audycja dla dzieci. — 12.30 Poranek szkolny. — 13.00 Dziennik południowy. — 13.05 Z rynku pracy. — 13.10 Poranek szkolny. — 15.30 Wiadomości e ekspozycji. — 15.35 Przegląd giełdowy. — 15.45 Muzyka lekka. — 16.45 Lekcja języka francuskiego. — 17.00 Teatr Wyobraźni. — 18.05 Skrzynka pocztowa. — 18.15 Koncert. — 18.45 Co czytać. — 19.00 Audycja żołnierska. — 19.20 Pogadanka aktualna. — 19.30 Płyty. — 19.45 Program. — 19.50 Wiadomości sportowe. — 20.00 Muzyka polska. — 20.45 Dziennik wieczorny. — 20.55 Jak pracujemy w Polsce? 21.00 Koncert muzyki pol. 21.45 Poznajcie siebie samego. — 22.00 Koncert reklamowy. — 22.15 Lekcja tańca. — 22.35 Muzyka taneczna. — 22.45 Odczyt w języku esperanckim. — 23.00 Wiadomości m. dla kom. lotn. — 23.05 Muzyka taneczna.

DROBNE OGŁOSZENIA

A.A.A.A.) TAPCZANY higieniczne, automatyczne patentowane 3722, złotych 50 oraz nowoczesne kozetki, otomany. Warunki dogodne. Wytwórnia: Twarda 5. 784

Aresztowanie przestępców

Warszawskie władze policyjne otrzymały wiadomość, iż pociągiem, zdążającym do Wiednia zamierza uciec z Polski 8 przestępców, posługujących się fałszywymi paszportami.

Dzięki obserwacjom, zarządzonym na dworcze Głównym w Warszawie, policji udało się aresztować kilku przestępców, poszukiwanych przez władze.

Kronika Organizacyjna

DZIELNICA „ŚRÓDMIEŚCIE”. W dn. 30 b. m. (w piątek), odbędzie się w lokalu Dzielnicowym o godz. 7.30 wiecz. zebranie komitetu. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

CZWARTEK. KOŁO TRAMWAJARZY, Chłodna 30, godz. 7 w. ref. tow. Szymanowski „Rewolucja Hiszpańska”.

PIĄTEK.

DZ. MARYMONT - ŻOLIBÓRZ, Kraśnickiego 10 godz. 7 w. ref. tow. Stopnicki — „Wolność osobista w Polsce”. DZ. JEROZOLIMA, Chłodna 30 godz. 7 w. ref. tow. Gumplowicz — „Burza nad Azją”. DZ. MOKOTÓW, Chocimska 23, godz. 7 w. ref. tow. Jadwiga Szymanowska — „Rewolucja Hiszpańska”. DZ. WOLA - CZYSTE, Wolska 44, godz. 7 wiecz., ref. tow. Stan. Benkiel.

Co wyświetlają kina?

APOLLO: „Czar wiedeńskiego walcza”. ATLANTIC: „Szpieg Nr. 13”. ANITNEA: „Dolina trwogii” i „Bestja morska”. AMOR: „Dziś żyjemy” i „Miłość w aucie”. AS: „Czemp”. ACRON: „Quo Vadis” i rewja. CAPITOL: „Karioka”.

KINO CAPITOL „KARIOKA” Film, o którym świat cały mówi DOLORES DEL RIO GENE RAYMOND

CASINO: „Tajemnica małej Shirley”. COLOSSEUM: „Rzymskie skandale” i rewja. COLOSSEUM MAŁE: „Nibelungi”. CORSO: „Śmierć odpoczywa” i rewja CZARY: „Wielki gracz” i „Miodowy miesiąc”. FAMA: „Ich noc” i dodatki. FILHARMONJA: „Melodje cygańskie”. FORUM: „Kobieta pod kontrolą”. GLORJA: „Szalony Cowboy”. HELIOS: „Kocha... Lubi... Szanuje”. IKS: „Zemsta Tonga” i „Głos pustyni”. ITALIA: „Hoplą” i rewja. KOMETA: „Pieśń kozaka” i rewja. LOS: Od 4 „Szalona noc w Zoo”. Od 8 „Jęj Królewska Mość”. LUX: „Wyrok życia”.

majestic „Nowa i Stara Moskwa” KUPON 125 parter 170 balkon

gum. OLLA klejnot higieny

Rejestracja Księgowych w Polsce

W związku ze staraniami o wprowadzenie ustawy o ochronie zawodu księgowych, Związek Księgowych w Polsce pragnąc zebrać materiał dla ustalenia liczb osób, podpadających pod przyszłą ustawę, zwraca się do wszystkich księgowych (buchalterów) i ich pomocników, aby w dobrze zrozumianym interesie własnym zechcieli podać Swój adres do Centrali Związku (Warszawa, Złota 6) lub w jednym z jego Oddziałów w Wilnie, Lublinie, Białymstoku, Lwowie, Gdyni, Katowicach i Białsku. Sprawa jest ważna i nie należy zwlekać ze zgłoszeniem.

STAN POGODY wg PIM

Dziś pochmurno. MŁODY, zdolny buchalter poszukuje jakiegokolwiek pracy. Warunki skromne. Oferty zgłaszać do „Robotnika” pod: Syn rolnika.

KINOTEATR MIEJSKI „BOLERO” CAROLA LOMBARD GEORGE RAFT NADPROGRAMY Ceny miejsc: 45 gr. (III piętro) do 90 gr. (parter)

NOWA TOMBOLA, „Paryskie szalenstwa”, „Złoty książę”. OKO PRASKIE: „Dama Kier” i „Całuj mnie jeszcze”. PALACE: „Cesarzowa i ja”. PAN: „Co mój mąż robi w nocy?”

Kino „Co mój mąż robi w nocy?”

PETII TRIANON: „Na fali wspomnień” i „Sekretarka osobista wychodzi zamąż”. PROMIEN: „Baer contra Carnera”. PRAGA: „Tańcząca Venus” i rewja. RIALTO: „Kryzys skończony”. RAJ: „Mój przyjaciel król”. RIVIERA: „Han’ka” i „Kawalkada”. ROXY: „Dzielny chłopiec” i rewja. STYLLOWY: „Księżniczka przez 30 dni”. SOKOŁ: „Karjera Anny Carver” i „365 żon króla Pauzola”. ŚWIATOWID: „Imperatorowa” z Marleną Dietrich. TON: „Złe kochana” i „Wrogowie małżeństwa”. UCIECHA: „Miłość Tarzana”. UNJA: „Kochałam go” i rewja.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekturze gr. 50, zwyczajne gr. 20, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekturze 5-cio szpaltowy, układ twczyajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.